

**TỔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN
CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT**

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P8, Q3, TPHCM
Email : longthuongxotgp@yahoo.com
Website : longchuathuongxot.vn
ĐT: **38.290.093**

02/2014

Sự xấu xa tày đình của một linh hồn cũng không làm Ta nổi cơn thịnh nộ; trái lại, trái tim Ta động lòng xót thương họ hết tình. (NK 1739)

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

Cuộc đời là một sự lựa chọn giữa Thiên Chúa và tiền tài

Lm. JB. Võ Văn Ánh

1. Cuộc đời luôn luôn là một sự lựa chọn:

Chọn lựa giữa liêm khiết và bất lương, giữa trung thành và bất trung, giữa ích kỷ và vị tha, giữa thiện và ác. Chúa Giêsu nói: “Không gia nhân nào có thể làm tôi hai chủ: vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gắn bó với chủ này mà khinh dể chủ nọ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi tiền của được” (Lc 16, 13).

2. Thần tài là gì?

Trong sự giàu sang đã có hàm ý nói đến **ngẫu tượng**, mà người ta phải hy sinh tất cả cho nó, hầu đạt được thành công vật chất của mình. Như thế sự thành công vật chất lại trở thành vị thần thực sự cho một con người. Do đó chúng ta phải có sự lựa chọn cơ bản giữa Thiên Chúa và Thần tài. Chúng ta phải có sự lựa chọn **giữa luân lý lợi nhuận** như tiêu chuẩn tối hậu cho hành động kinh doanh của mình và **luân lý chia sẻ và liên đới**.

3. Phải lựa chọn cái nào?

– **Nếu luân lý lợi nhuận vượt thắng**, thì nó sẽ làm gia tăng sự bất bình đẳng giữa người giàu và người nghèo, cũng như nó sẽ làm gia tăng sự khai thác có tính cách hủy diệt hành tinh của chúng ta.

– Trái lại, **nếu luân lý chia sẻ và liên đới vượt thắng**, thì chúng ta có thể chỉnh sửa lại con đường chúng ta đi và hướng nó đến sự phát triển công bằng, nhằm phục vụ công ích của mọi người. Thật ra, đây là sự quyết định giữa ích kỷ và tình yêu, giữa công bằng và bất lương, chung cục là giữa Thiên Chúa và Satan. Nếu chúng ta không xem tình yêu đối với Đức Kitô và anh chị em của mình là mục tiêu tối hậu thực sự cho cuộc sống chúng ta, thì chúng ta phải biết chọn lựa cơ bản, phải biết từ bỏ một cách triệt để, để sẵn sàng hy sinh tất cả vì Chúa và tha nhân. Ngày nay cũng như mọi thời, cuộc sống Kitô hữu phải lội ngược dòng, phải yêu như Đức Kitô là Đấng đã hy sinh chết trên Thánh giá.

Ngoài ra **Thánh Augustinô** đã nói: Nhờ của cải trần gian, chúng ta phải tậu cho mình những của cải đích thực và trường cửu. Thật vậy, nếu có những con người sẵn sàng làm bất cứ loại hành động bất lương nào để bảo đảm cho mình có được một của cải chóng qua, thì là Kitô hữu, chúng ta càng phải lo liệu cho mình chiếm hữu được hạnh phúc vĩnh cửu, nhờ những của cải trần gian này (Xem Điển từ 359, 10).

4. Làm sao cho các nén bạc sinh lời?

Cách thể duy nhất để làm cho những ân huệ mà chúng ta đã lãnh nhận và những khả năng của mỗi người chúng ta có, cũng như của cải chúng ta chiếm hữu được sinh hoa trái – Thưa đó là **chúng ta phải biết chia sẻ với anh chị em của mình**. Như thế, chúng ta mới tỏ ra mình là những người quản lý tốt những công việc Chúa giao phó. Chúa Giêsu nói: Ai trung tín trong việc nhỏ, cũng sẽ trung tín trong việc lớn. Còn ai bất tín trong việc nhỏ, cũng sẽ bất tín trong những công việc lớn (Lc 16, 10-11).

5. Chúa có cấm chúng ta sử dụng của cải vật chất không?

Thưa không, nhưng Chúa muốn dạy chúng ta điều này là **Hạnh phúc và Mạng sống con người không thể dùng của cải vật chất mà mua được**, nên Chúa dạy chúng ta:

- Lòng ham tiền là cội rễ mọi điều ác (1 Tim 6, 10).
- Phải coi chừng giữ mình khỏi mọi thứ tham lam.
- Đừng tích trữ của cải trần gian cho mình. Hãy lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa (Lc 12, 21).
- Hãy bán của cải mình đi mà bố thí cho người nghèo. Hãy sắm lấy túi tiền chẳng bao giờ cũ rách, một kho tàng chẳng bao giờ hao hụt ở trên trời, nơi trộm cắp không bén mảng, mỗi mọt cũng không đục phá được (Lc 12, 33).
- Đối với những kẻ coi của cải là lẽ sống của mình, thì Chúa Giêsu nhắc nhở họ: “Đồ đại dột, chính hôm nay Ta sẽ đòi linh hồn người, thì những gì người đã thu góp sẽ để lại cho ai” (Lc 12, 20).

6. Thế nào là làm giàu trước mặt Thiên Chúa?

- Nếu chúng ta quảng đại với anh chị em mình, thì chúng ta giàu có sung túc trước mặt Thiên Chúa.
- Nếu lòng chúng ta rộng mở đón nhận Tin Mừng, thì đời chúng ta đầy tình thương, đầy hy vọng vào Nước Trời.

7. Kết luận

Thiên Chúa dựng nên vũ trụ này cho mọi người, vì thế không ai được thừa hưởng một mình mà không nghĩ đến người khác. Thiên Chúa không dựng nên vũ trụ này cho một số người giàu: Ở đời muôn sự của chung. **Augier** đã nói: Trong dự tính của Thiên Chúa, người giàu chỉ là viên thủ quỹ của người nghèo. **Thánh Tôma Aquinô** nói thêm và Ngài nhấn mạnh: Những người giàu đã đánh cắp của người nghèo, khi họ tiêu xài phung phí những của cải dư thừa.

Nên **Lời Chúa khuyên bảo chúng ta như sau**: “Còn những kẻ muốn làm giàu, thì sa chước cám dỗ, sa vào cạm bẫy và nhiều ước muốn ngu xuẩn độc hại. Đó là những thứ làm cho con người chìm đắm trong cảnh hủy diệt tiêu vong – Thật thế, cội rễ sinh ra mọi điều ác là lòng tham muốn tiền bạc, vì buông theo lòng tham muốn đó, nhiều người đã lạc xa đức tin và chuốc lấy bao nỗi đau đớn xâu xé” (1 Tim 6, 9-10). Quả thật cuộc đời là một sự lựa chọn giữa Thiên Chúa và tiền tài.

LỄ ĐỨC MẸ DÂNG CON TRONG ĐỀN THỜ

ĐTGM Giuse Ngô Quang Kiệt

Khi dâng Đức Giêsu trong đền thờ, Đức Mẹ tự nhận mình không có quyền trên Đức Giêsu. Đức Giêsu thuộc về Thiên Chúa. Thiên Chúa trao cho Đức Mẹ để Đức Mẹ săn sóc dưỡng nuôi. Đức Mẹ dâng Đức Giêsu trong đền thờ không chỉ nhằm chu toàn lề luật, nhưng là công nhận quyền của Thiên chúa và cũng là để cầu xin Chúa chúc phúc cho Hài Nhi Giêsu.

Lễ Đức Mẹ Dâng Con cũng được gọi là lễ Nến. Việc làm phép nến nói lên Đức Giêsu là ánh sáng soi trần gian. Cụ Si-mê-ôn đã nhận biết Đức Giêsu là ánh sáng. Nhưng ánh sáng khởi đầu còn non nớt. Mà chung quanh thì bóng đêm và cuồng phong đang thét gào, hăm hè hủy diệt làn ánh sáng run rẩy yếu ớt vừa lộ dạng.

Có bóng tối căm dỗ của loài ma quỷ thâm độc lúc nào cũng

rình chờ phá hoại chương trình của Thiên Chúa. Có bóng tối độc ác của vua Hê-rô-đê ghen ghét vì sợ mất quyền hành. Có bóng tối chán nản do những thất bại trong công cuộc rao giảng. Có bóng tối u mê của đám đông không hiểu những mầu nhiệm Nước Trời. Có bóng tối nhút nhát của các môn đồ mau chóng bỏ cuộc. Có cuồng phong ganh ghét của các thượng tế, luật sĩ. Có bóng tối vô tình của quân lính hành hình. Có bóng tối của cái chết đau đớn tủi nhục.

Đức Mẹ đã là người che chở làn ánh sáng, chống lại mọi bóng tối vây bọc. Đức Mẹ đã ấp ủ làn ánh sáng chống lại bão gió cuồng phong. Vì thế Đức Mẹ đã bị một lưỡi gươm đâm thấu tâm hồn.

Hôm nay, các bà mẹ noi gương Đức Mẹ, đến nhà thờ dâng con cho Chúa. Khi dâng con các bà mẹ công nhận con cái là hồng ân Chúa ban tặng. Khi dâng con các bà cũng cầu mong Chúa chúc phúc cho tương lai của con cái.

Nhìn những đôi má, những bàn tay trắng hồng của các em nhỏ đang vây quanh bàn thờ, tôi tưởng như đang thấy những mầm cây non mơn mớn vừa mới lú lên khỏi mặt đất.

Nhìn những đôi mắt long lanh, trong sáng, tôi thấy hiển hiện những làn ánh sáng xinh tươi vừa hé

Đó là ánh sáng đức tin mà các em đã lãnh nhận ngày chịu phép rửa tội. Đó là ánh sáng trí tuệ trinh nguyên như một tờ giấy trắng. Đó là ánh sáng nhân đức của một linh hồn chưa vương tội lỗi.

Thế nhưng chung quanh các em có biết bao hiểm nguy rình rập. Những cơn nắng cháy khô hạn tình người rình chực thiêu

rụi mầm cây vừa hé. Những lớp bóng tối vật chất đang tìm cách vây bủa ánh sáng đức tin. Những cơn gió lười biếng đang kéo màn mây ngu muội dập tắt ánh sáng trí tuệ. Những cơn cuồng phong sự dữ đang huy động lực lượng dập tắt ánh sáng nhân đức của linh hồn.

Các bà mẹ đang dâng con cho Chúa. Các bà mẹ hãy bảo vệ kho tàng quý giá Chúa trao cho các bà gìn giữ chắc chắn. Khi đương đầu với sự dữ để bảo vệ ánh sáng nơi con cái, các bà sẽ phải chịu những thương tích như Đức Mẹ. Hãy học nơi Đức Mẹ nghệ thuật nuôi dạy con cái, để các cháu bé hôm nay được Chúa chúc phúc sẽ "càng thêm tuổi, càng thêm khôn ngoan, càng được Thiên Chúa cũng như mọi người thương mến".

Lạy Đức Kitô là ánh sáng soi trần gian, xin chiếu sáng ân sủng vào các em nhỏ đang chờ được Chúa chúc phúc, để làn ánh sáng đức tin, ánh sáng nhân đức và ánh sáng trí tuệ Chúa đã nhóm lên trong các em ngày càng vươn cao và lan rộng.

Lạy Mẹ Maria, xin giúp các bà mẹ can đảm bảo vệ ánh sáng của con cái, để ánh sáng của chúng vẫn còn sáng mãi cho đến ngày ra đón rước Chúa.

CHÚA NHẬT 5 THƯỜNG NIÊN NĂM A SỨ MẠNG CỦA NGƯỜI MÔN ĐỆ CHÚA

Ngày xưa có một nhà nghiên cứu Thánh Kinh suốt ngày ở trong phòng để tìm hiểu Lời Chúa và cầu nguyện, suy gẫm. Một hôm hay tin có một vị thánh nhân đến thành phố mình, nhà nghiên cứu này hằng hái đi tìm.

Ông tìm ở các nhà thờ lớn mà không gặp. Ông tìm ở các nhà nguyện nhỏ cũng không gặp. Tìm đến các dòng tu cũng không gặp. Cuối cùng đang khi đi ngang chợ thì ông gặp được vị thánh ấy. Ông liền trình bày thao thức của mình, cũng là lý do chính khiến ông muốn gặp vị thánh:

- Xin Ngài chỉ cho con biết làm thế nào để nên thánh.

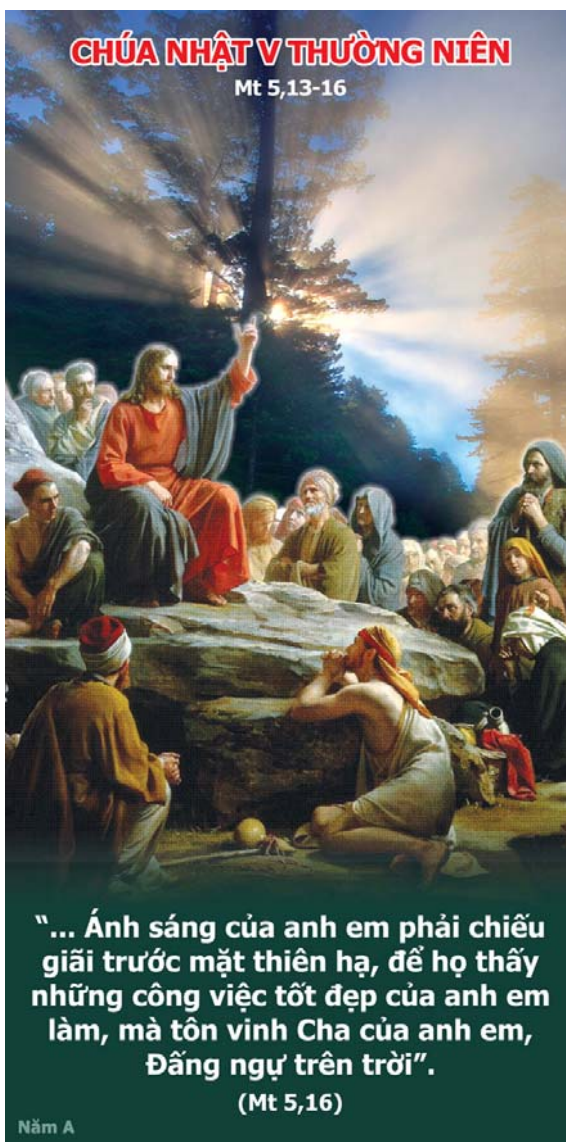
Vị thánh hỏi lâu nay nhà nghiên cứu đã làm gì. Nhà nghiên cứu cũng thành thật kể rõ mọi việc. Cuối cùng vị thánh đưa ra lời

khuyên:

- Làm thánh trong phòng thì dễ thôi. Hãy ra chợ và cố gắng làm thánh ở đó.

SỨC SÁNG CỦA TÌNH THƯƠNG

Trong bài Tin Mừng, Chúa Giêsu bảo chúng ta hãy làm ngọn đèn chiếu sáng trước mặt thiên hạ. Còn trong bài đọc I, ngôn sứ Isaia dạy chúng ta cách nào để cho đời mình thành đèn chiếu sáng: cách tiêu cực là không khinh bỉ người khác, loại bỏ những tranh chấp, hăm dọa, nói xấu...; cách tích cực là chia cơm cho kẻ đói, chia áo cho người nghèo, làm cho người đau khổ được hạnh phúc...

Và Isaia bảo đảm: "Như thế, sự sáng của người sẽ tỏa rạng như hừng đông, các vết thương của người sẽ lành mạnh nhanh chóng... ánh sáng của người sẽ bừng lên trong đêm tối, và bóng tối sẽ trở thành như giữa ban ngày".

Chúng ta đã biết mình có bổn phận làm gương sáng. Isaia dạy cho chúng ta biết thêm: không gương sáng nào sáng bằng tình thương; không việc làm nào chiếu sáng bằng việc yêu thương.

HƯỚNG CHIẾU CỦA ÁNH SÁNG

Ánh sáng chiếu ra ngoài nó hay chiếu vào trong nó?

Đương nhiên là chiếu ra. Cây đèn có sức chiếu sáng, nhưng không phải chiếu cho nó mà cho chung quanh nó. Chính Đức Giêsu đã nói: *"Người ta không thắp đèn rồi để dưới đáy thùng, nhưng đặt trên giá hầu soi sáng cho mọi người trong nhà. Sự sáng của chúng con cũng phải chiếu giải ra trước mặt thiên hạ, để họ xem thấy những việc lành của các con mà ngợi khen Cha các con trên trời"*.

Hình ảnh cây đèn rất đơn sơ, nhưng lý giải được rất sâu sắc những bế tắc của đức tin nơi nhiều người môn đệ Chúa: Tại

sao đức tin của họ không lớn mạnh lên mà còn nhỏ yếu đi? Tại sao đức tin ấy như không đủ sức nâng đỡ cuộc sống của họ trong những lúc gian nan, chứ đừng nói chi đến nâng đỡ người khác? Câu trả lời của cây đèn rất đơn giản mà rõ ràng: tại vì họ là đèn, thế mà chỉ biết quanh quẩn lo chiếu vào trong mình chứ không chiếu ra ngoài.

Nhiều người môn đệ Chúa cứ mãi lo tuân giữ luật Chúa, mãi lo tham dự đầy đủ các ngày lễ, mãi lo những sinh hoạt nội bộ của Giáo Hội... Họ tưởng mình như thế là sống đức tin rồi đấy. Nhưng họ cứ băn khoăn: Tại sao Giáo Hội không phát triển? Tại sao nội bộ Giáo Hội cứ lục đục hoài?

Khi so sánh đức tin của người môn đệ với cây đèn và hạt muối, Đức Giêsu đã đưa ra một định hướng rất rõ: đức tin là để tỏa ra, đức tin là phải hướng đến người khác. Nếu không tỏa ra, đức tin sẽ là hạt muối lạt, cây đèn sẽ tắt... Chỉ còn ném bỏ.

Như thế, cách nuôi lớn đức tin là tập quên mình để sống cho người khác, sống vì người khác. Khi các tín hữu, nghĩa là người có đức tin, biết hướng đến người khác thì Giáo Hội sẽ phát triển, những khó khăn nội bộ của Giáo Hội cũng dần dần biến tan.

CHÚA NHẬT 6 THƯỜNG NIÊN NĂM A SỐNG THEO LUẬT CHÚA

Trong đoạn Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu so sánh luật mới của Ngài với luật cũ của Môsê: Luật mới này không huỷ bỏ luật cũ mà kiện toàn nó.

Sau đó, Chúa Giêsu đưa ra 4 trường hợp cụ thể:

a/ Luật cũ cấm giết người – Luật mới dạy phải coi người khác là anh em và cấm "giết" anh em mình (chữ "anh em" được dùng rất nhiều lần trong tiểu đoạn nay). Đã là anh em với nhau thì phải thương yêu nhau, nếu có gì bất hòa thì hòa

giải với nhau. Phẫn nộ với nhau, chửi nhau là gốc là khùng, hay giữ mãi sự bất hòa với nhau tức

là không coi nhau là anh em, nói cách khác, tức là "giết" chết người anh em đó rồi, vì người đó không còn là "anh em" của mình nữa mà đã trở thành người ngoài, người dưng.

b/ Luật cũ cấm hành vi ngoại tình – Luật mới ngăn chặn ngoại tình từ ước muốn. Vậy phải chặn đứng tất cả những gì gây nên ước muốn xấu xa đó, như con mắt, cái tay, cái chân...

c/ Luật cũ quy định thủ tục li dị – Luật mới triệt để cấm li dị.

d/ Luật cũ cấm thề gian – Luật mới dạy sống chân thực. Khi đã sống chân thực rồi thì không cần thề nữa.

1. Con đường sống

Trong bài đọc I, Ben Sira nói đến 2 con đường: con đường được vạch ra bởi các giới răn là con đường sống, con đường nước, con đường sự lành; con đường thứ hai thực ra không phải là đường mà là muốn đi

đâu thì đi, không có chỉ dẫn, không có định hướng, không có ngăn cản... đó là con đường lửa, con đường sự dữ, con đường sự chết.

Chỉ cần một thí dụ nhỏ cũng đủ để nhất trí với Ben Sira: lái xe trên xa lộ. Muốn an toàn, hay nói cách khác là muốn sống, người lái xe phải tuân thủ rất nhiều luật: đoạn nào phải chạy với tốc độ nào, chỗ nào được queo, chỗ nào phải dừng lại, muốn vượt thì phải làm sao v.v. và v.v.

Người lái xe nào nghĩ rằng tất cả những luật ấy là bó buộc, là bóp chết sự tự do của mình, rồi bất chấp tất cả. Kết quả sẽ thế nào? Người đó chết. Chẳng những thế, có thể làm cho nhiều người khác chết theo.

Đi trên một đoạn đường xa lộ mà đã thế. Huống chi trọn cuộc hành trình của đường đời.

2. Luật là luật!

Nhiều người nói "luật là luật". Những người này bám sát mặt chữ của các khoản luật và buộc người ta tuân thủ một cách nô lệ từng chữ ấy. Lúc đó, luật trở thành chủ, và con người trở thành nô lệ. Cuộc sống quá nặng nề, không chịu nổi. Luật của pharisêu là như thế đó. Ngày sabát, nếu có người bệnh

cũng không được chữa, bởi vì "luật" cấm không được làm việc gì trong ngày đó.

Nếu chú ý đọc hết bài giảng trên núi rất dài của Đức Giêsu (từ đầu chương 5 đến hết chương 7 Tin Mừng Mátthêu), chúng ta sẽ ngạc nhiên là tuy Ngài nói đến luật cũ và luật mới, nhưng Ngài chỉ giải thích những khoản luật cũ chứ không đưa thêm khoản luật nào "mới" của Ngài cả. Đức Giêsu không thêm luật, nhưng Ngài chỉ cho thấy tinh thần của luật. Vì thế ta có thể nói: luật của Chúa Giêsu không phải là luật, mà là tinh thần. Tinh thần là sự sống của luật. Đã có quá nhiều khoản luật, chỉ thiếu tinh thần và sự sống thôi.

Sau này, trong một cuộc đối thoại với một luật sĩ, Đức Giêsu có nói tới hai khoản "luật" quan trọng nhất là mến Chúa và yêu người. Nhưng thực ra hai khoản đó cũng đã có sẵn trong bộ luật cũ Cựu Ước. Khoản luật thì vẫn cũ, cái mới là tinh thần: tinh thần "yêu" và tinh thần "mến".

Tín hữu chúng ta đang cố gắng tuân giữ rất nhiều luật: Luật Chúa và luật Giáo Hội. Nhưng hãy lưu ý kỹ điều này: nếu chỉ giữ "luật" mà không giữ đúng "tinh thần" của luật thì ta sẽ thành nô lệ, sẽ thành pharisêu.

CHÚA NHẬT 7 THƯỜNG NIÊN NĂM A SỐNG BẰNG YÊU THƯƠNG

Trong bài Tin Mừng, Chúa Giêsu dạy phải mở rộng yêu thương đến kẻ thù nữa.

- Theo tinh thần Cựu Ước, người ta có quyền trả đũa "Mắt đền mắt, răng thế răng". Còn theo giáo huấn của Đức Giêsu thì đừng trả đũa nhưng hãy nhường nhịn.

- Theo tinh thần Cựu Ước, người ta chỉ yêu thương người đồng bào. Còn theo giáo huấn của Đức Giêsu thì hãy yêu thương thù địch và lấy ơn để báo oán.

Lý do của lòng yêu thương bao la ấy là chúng ta phải noi gương Thiên Chúa là Cha chúng ta ở trên trời, "Đấng làm cho mặt trời mọc lên trên người lành cũng như kẻ dữ, làm cho mưa xuống trên người công chính lẫn kẻ bất lương".

Như thế, giáo huấn về yêu thương của Đức Giêsu thể hiện

đúng nguyên tắc mà Luật về sự thánh trong sách Lêvi đã đề ra: "Các người hãy nên thánh, vì Ta là Đấng Thánh".

Thánh là thế nào?

Người ta thường hình dung vị thánh là một người khổ hạnh, xa lánh thế gian, chuyên chăm đọc kinh cầu nguyện... Vì hình dung như thế, người ta ngưỡng mộ các vị thánh nhưng không thích làm thánh.

Bài đọc I và bài Tin Mừng hôm nay hình dung vị thánh một cách rất dễ thương, dễ thích: Thánh là người cố gắng giống Chúa. Mà vì Chúa là tình yêu cho nên thánh là người sống yêu thương, chẳng những yêu thương

những người thân cận với mình, mà còn yêu thương cả những kẻ thù ghét mình.

Hình ảnh một vị thánh như thế, ai mà không muốn trở thành?

“Mắt đền mắt, răng thế răng”

Toàn văn của khoản luật trả đũa được ghi trong sách Xuất hành (Xh 21, 24) như sau: "Mắt đền mắt, răng đền răng, tay đền tay, chân đền chân, phỏng đền phỏng, bầm đền bầm, sưng đền sưng". Mục đích của khoản luật này là tuy cho phép trả đũa nhưng giới hạn sự trả đũa đúng mức bị gây hại: kẻ thù làm mình hư một mắt, mình có thể trả đũa làm cho nó hư lại một mắt (không được hai); nó đánh mình bầm, mình có thể đánh nó bầm lại (không được hơn)...

Một điều đáng buồn là ngay trong thời đại Tân Ước này, nhiều người chẳng những chưa giữ được giới hạn tối thiểu của luật Cựu Ước mà còn tệ hơn thế nhiều. Họ sống theo luật "Hòn đất ném đi, hòn chì ném lại". Hãy nhìn tình hình xung đột bên Trung Đông giữa Palestine và Israel: một người của bên này bị bắn tía chết là liền sau đó một làng của bên kia bị máy bay bên này ném bom. Trên bình diện nhỏ hơn: hai đứa trẻ đánh nhau kéo theo hai gia đình xung đột với nhau; khi hai người cãi nhau, người này chửi một câu thì người kia đáp lại ba câu; người này nói "cha mày" thì người kia đáp lại "tổ tiên sư mày"...

Làm thế nào để chấm dứt xung đột? Đến đây chúng ta mới thấy giáo huấn của Đức Giêsu rất khôn ngoan. Xung đột chỉ chấm dứt được khi một bên chịu nhường nhịn. Nhường nhịn không có nghĩa là mình yếu, mình thua, nhưng là mình đang cố gắng nên thánh như Thiên Chúa ở trên trời là Đấng thánh.

- Martin Luther King là một mục sư da đen, người đã đấu tranh để người da đen không còn bị người da trắng ngược đãi. Ông có một cách hiểu rất dễ chấp nhận về lời Chúa Giêsu dạy "Hãy yêu thương kẻ thù", như sau:

"Trong Tân Ước, chúng ta thấy từ Agapè được dùng để chỉ tình yêu. Đó chính là tình yêu dồi dào không đòi một đáp trả nào hết. Các nhà thần học nói đó là tình yêu Thiên Chúa được thực hiện nơi tâm hồn con người. Khi vươn lên một đỉnh tình yêu như vậy, chúng ta sẽ yêu hết mọi người, không phải vì chúng ta có thiện cảm với họ, cũng không phải vì chúng ta đánh giá cao lối sống của họ. Chúng ta yêu thương họ vì Thiên Chúa yêu thương họ. Đó chính là ý nghĩa lời Đức Giêsu dạy "Anh em hãy yêu thương kẻ thù".

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 22

Tìm Hiểu Thông Điệp Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót

(Tiếp theo)

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Phàm được làm người đã là ơn cao trọng
Thật đáng ước mong phẩm giá của con người
Sinh vật biết cười tiếng cười của lý trí
Trái tim bé tí chứa đựng triệu nụ cười.¹

Vâng, khi nhận thức được cấu trúc phức tạp của thân xác và linh hồn, con người không thể không ca tụng Đấng Tạo Thành cấu trúc.² Thánh vịnh 139 viết:

Tôi ca tụng Ngài vì Ngài đã dựng nên tôi cách lạ lùng, kỳ diệu thay những công trình của Ngài! Chính bản thân tôi Ngài đã biết, xương cốt tôi không giấu được Ngài, khi tôi được tạo dựng trong bí ẩn, được thành hình nơi sâu thẳm của lòng đất.³

Tiếng cười của con vật biết cười, nụ cười của lý trí, của trái tim... là dấu ấn rất riêng của Đấng Sáng Tạo thực hiện cho con người vì yêu thương con người. Đặc biệt, Ngài cũng ban cho con người tình thương xót (*merciful love, amour miséricordieux*) nữa.

Phàm được làm người đã là ơn cao quý
Tuyệt vời khôn ví sự vận hành tình thương
Dẫu có vẩn vương tình đời trong thế giới
Lòng thương xót mới thỏa tình con làm người

Phàm được làm người quả là ơn cao cả
Trắc ẩn sâu xa tình Chúa ban dư đầy
Bởi chính nhờ vậy mà nếm lòng thương xót
Hương vị dịu ngọt tình Chúa yêu con người.⁴

Bảy lần sử dụng từ *mercy* trong thông điệp

1. APV IV 6,29

- *The parable of the prodigal son shows that the reality is different: the relationship of **mercy** is based on the common experience of that good which is man, on the common experience of the dignity that is proper to him. (IV 6,29)*
- *La parabole de l'enfant prodigue montre que la réalité est tout autre: la relation de **miséricorde** se fonde sur l'expérience commune de ce bien qu'est l'homme, sur l'expérience commune de la dignité qui lui est propre. (IV 6,29)*
- Dụ ngôn người con hoang đàng chứng tỏ thực tại lại khác hẳn: tương quan **lòng thương xót** dựa trên kinh nghiệm chung về sự thiện hảo mà con người có, trên kinh nghiệm chung về phẩm giá phù hợp với con người. (IV 6,29)

2. APV IV 6,32

- *Conversion is the most concrete expression of the working of love and of the presence of **mercy** in the human world. (IV 6,32)*
- *Celle-ci est l'expression la plus concrète de l'œuvre de l'amour et de la présence de la **miséricorde** dans le monde humain. (IV 6,32)*
- Việc trở lại này là biểu hiện cụ thể nhất của sự vận hành tình thương và sự hiện diện của **lòng thương xót** trong thế giới loài người. (IV 6,32)

3. APV IV 6,33

- *The true and proper meaning of **mercy** does not consist only in looking, however penetratingly and compassionately, at moral, physical or material evil: **mercy** is manifested in its true and proper aspect when it restores to value, promotes and draws good from all the forms of evil existing in the world and in man. (IV 6,33)*
- *La signification véritable et propre de la **miséricorde** ne consiste pas seulement dans le regard, fût-il le plus pénétrant et le plus chargé de compassion, tourné vers le mal moral, corporel ou matériel: la **miséricorde** se manifeste dans son aspect propre et véritable quand elle revalorise, quand elle promeut, et quand elle*

tire le bien de toutes les formes de mal qui existent dans le monde et dans l'homme. (IV 6,33)

- Ý nghĩa thích hợp thực sự của **lòng thương xót** không chỉ hệ tại ở cái nhìn, dẫu sâu xa và đầy trắc ẩn, về phía sự dữ luân lý, thể lý hay vật chất: **lòng thương xót** còn tự biểu lộ ra trong khía cạnh thật riêng của mình khi **lòng thương xót** khôi phục lại giá trị, làm thẳng tiến và rút ra sự thiện từ mọi hình thức của sự dữ tồn tại trong trần gian và nơi con người. (IV 6,33)

4. APV IV 6,34

- *Understood in this way, **mercy** constitutes the fundamental content of the messianic message of Christ and the constitutive power of His mission. His disciples and followers understood and practiced **mercy** in the same way. (IV 6,34)*
- *Ainsi entendue, **elle** constitue le contenu fondamental du message messianique du Christ et la force constitutive de sa mission. C'est ainsi que ses apôtres et ses disciples **la** comprenaient et **la** pratiquaient. (IV 6,34)*
- Hiểu như vậy **lòng thương xót** là nội dung căn bản của sứ điệp cứu độ nhờ vào Đức Kitô và là sức mạnh xây dựng thuộc sứ mệnh của Người. Các tông đồ và các môn đệ của Người đã hiểu và thực hành **lòng thương xót** theo đúng cách thức này. (IV 6,34)

5. APV IV 6,36

- *The genuine face of **mercy** has to be ever revealed anew. (IV 6,36)*
- *Il faut que le visage authentique de la **miséricorde** soit toujours dévoilé à nouveau. (IV 6,36)*
- Gương mặt xác thực của **lòng thương xót** lại cần phải luôn được tỏ bày ra. (IV 6,36)

Để kết

Phàm được làm người đã là ơn cao trọng
Thật đáng ước mong phẩm giá của con người
Sinh vật biết cười tiếng cười của lý trí

Trái tim bé tí chứa đựng triệu nụ cười
Phàm được làm người đã là ơn cao quý
Tuyệt vời khôn ví sự vận hành tình thương
Dẫu có vẩn vương tình đời trong thế giới
Lòng thương xót mới thỏa tình con làm người
Phàm được làm người quả là ơn cao cả
Trắc ẩn sâu xa tình Chúa ban dư đầy
Bởi chính nhờ vậy mà nếm lòng thương xót
Hương vị dịu ngọt tình Chúa yêu con người.⁵

Tóm lại, mầu nhiệm lòng Chúa thương xót cần được tái khám phá, cảm nghiệm và đón nhận. Thật vậy: (1) “Dụ ngôn người con hoang đàng chứng tỏ thực tại lại khác hẳn: tương quan **lòng thương xót** dựa trên kinh nghiệm chung về sự thiện hảo mà con người có, trên kinh nghiệm chung về phẩm giá phù hợp với con người” (IV 6,29); (2) “Việc trở lại này là biểu hiện cụ thể nhất của sự vận hành tình thương và sự hiện diện của **lòng thương xót** trong thế giới loài người” (IV 6,32); (3) “Ý nghĩa thích hợp thực sự của **lòng thương xót** không chỉ hệ tại ở cái nhìn, dẫu sâu xa và đầy trắc ẩn, về phía sự dữ luân lý, thể lý hay vật chất: **lòng thương xót** còn tự biểu lộ ra trong khía cạnh thật riêng của mình khi **lòng thương xót** khôi phục lại giá trị, làm thẳng tiến và rút ra sự thiện từ mọi hình thức của sự dữ tồn tại trong trần gian và nơi con người” (IV 6,33); (4) “Hiểu như vậy **lòng thương xót** là nội dung căn bản của sứ điệp cứu độ nhờ vào Đức Kitô và là sức mạnh xây dựng thuộc sứ mệnh của Người. Các tông đồ và các môn đệ của Người đã hiểu và thực hành **lòng thương xót** theo đúng cách thức này” (IV 6,34); và (5) “Gương mặt xác thực của **lòng thương xót** lại cần phải luôn được tỏ bày ra” (IV 6,36).

-----
¹ BẠN HỮU, *Ca từ một số bài ca triết lý III* (TP. HCM: LHNH, 2012), 311.

² Thông thường để sáng tạo nên một thân xác con người cần một trăm tỉ tế bào sống (*one hundred trillion living cells*).

³ Tv 139,14-15.

⁴ BẠN HỮU, *Ca từ một...*, 311-2.

⁵ BẠN HỮU, *Ca từ một...*, 311-2.

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG**Nếu chịu khổ vì sống công chính,
Anh chị em thật có phúc****Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt***(Chứng từ của bà Candide tín hữu tân tòng 33 tuổi sống nghề buôn bán tại thủ đô Paris của nước Pháp).*

... "Người ta có thể lãnh bí tích Rửa Tội khi đã trưởng thành rồi không?" là câu hỏi tôi tự đặt ra vào năm 23 tuổi khi bước vào một ngôi thánh đường ở thủ đô Paris. Hỏi nhưng hoàn toàn mù tịt về câu trả lời không biết sẽ ra sao! Câu trả lời tôi không biết, nhưng niềm ước muốn thì tôi biết rõ, bởi vì nó đang đong đầy trong lòng tôi!

Đây không phải là lần đầu tiên tôi xin được rửa tội, nhưng trước đó, cứ mỗi lần hỏi như thế thì người ta dội ngược trở lại các câu nói tương tự như: "Đúng là ngớ ngẩn, hỏi không ra hồn!" hay "Đúng là kiếm chuyện để nhận quà!". Gia đình tôi thuộc loại vô thần, vô thần chắc như đinh đóng cột. Tuy nhiên, ngay từ thơ bé, tôi đã bị lôi cuốn, bị thu hút bởi tính tò mò về hình ảnh một người đàn ông treo trên cây thập tự mà tôi vẫn

trông thấy mỗi ngày trên bức tường của ngôi nhà thờ ở làng tôi tại Isère, miền Đông Nam nước Pháp.

Cứ thắc mắc hỏi hoài thì cũng đến cái ngày mà tôi biết được rằng đó là một Người mang tên GIÊSU, Con của một vị THIÊN CHÚA. Từ đó tôi khao khát biết thêm, nhưng không có cách nào để thỏa mãn tính tò mò. Mãi cho đến năm 16 tuổi thì tôi bỏ hẳn chuyện tìm hiểu thêm.

Năm 2003 khi chuyển đến thủ đô Paris, tôi lại trông thấy hình ảnh Đức KITÔ trên thánh giá trong ngôi nhà thờ nơi khu phố tôi đang sống. Đến năm 2010 khi tôi lãnh bí tích Rửa Tội, gia nhập Giáo Hội Công Giáo, thì không một người thân nào có mặt trong buổi lễ. 5 hàng ghế tôi xin dành riêng cho gia đình bị bỏ trống trơn. Tôi chỉ có một

mình với mẹ đỡ đầu và người...
thợ chụp hình!

Nhưng kể từ ngày hồng phúc ấy, người ta như có thể nói được rằng: "Chúa ban lương thực dồi dào!"- Đúng thế. Em gái tôi từ bao năm qua thử làm đủ mọi cách để có một đứa con mà vẫn không thể nào mang thai. Mặc cho bao lời em chế diễu nhạo cười, tôi hứa với em là tôi sẽ cầu nguyện cho em. Thế rồi trong lúc đang làm Tuần Cửu Nhật kêu xin cùng Đức Mẹ MARIA cho em thì tôi được biết em sẽ có một bé gái và tôi vội vàng thông báo cho em rõ. 9 tháng sau, em cho ra chào đời một bé gái!

Được lời cuốn vì chứng kiến niềm hạnh phúc tràn bờ của tôi, một trong các các đứa cháu của tôi - một thiếu niên 16 tuổi - xin tôi làm mẹ đỡ đầu cho cháu ngày cháu lãnh bí tích Rửa Tội. Chưa hết, vào một ngày Lễ Phục Sinh, tôi nhận cú điện thoại của mẹ tôi đặt câu hỏi:

- Candide con à, làm thế nào để xưng tội?

Tôi ngạc nhiên như người bị bóp nghẹt cổ. Nhưng rồi tôi cũng tìm được lời khuyên mẹ nên đi gặp một vị Linh Mục

Công Giáo. Mẹ tôi thắc mắc hỏi thêm:

- Nhưng mà có phải xưng thú hết với ngài không?

Tôi quả quyết trả lời ngay:

- Có, Má à! Phải xưng thú hết với ngài mọi tội lỗi!

Phải thành thật nói rằng, kể từ ngày Ba tôi ra đi, bỏ rơi mẹ tôi, thì bà sống trong một tình trạng... dâm dăng phóng túng chưa từng thấy!... Và kể từ sau lần xưng tội ấy, mẹ tôi trở về với đường ngay nẻo chính. Mẹ tôi trở lại con đường dẫn đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ mỗi Chúa Nhật.

Riêng phần tôi, tôi sống hoàn toàn phó thác cho THIÊN CHÚA, Đấng ban cho tôi không biết bao nhiêu điều tốt lành, thiện hảo. Đặc biệt, Người ban cho tôi cơ hội và niềm vui sống chứng tá. Tôi nghỉ việc để theo một khóa học đào sâu Đức Tin. Rồi tôi giữ việc tiếp khách nơi giáo xứ vào ngày thứ bảy và viếng thăm các vị cao niên. Đối với tương lai - cũng như đối với bất cứ công việc gì khác - tôi không còn cảm thấy sợ hãi lo âu nữa. Trước đó thì tôi có thể thú nhận rằng, tôi bị gặm-nhấm xoáy-mòn bởi đủ thứ âu lo sầu khổ và

giận dữ. Bây giờ thì tôi mở rộng lòng đón nhận tha nhân. Tôi cảm động mỗi khi nghe người ta nói với tôi rằng:

- Cứ mỗi lần nhìn chị sung sướng mỉm cười, tôi lại thêm thường ước muốn có một đời sống giống như chị!

Nếu có ai tò mò muốn biết bí thuật nào trao ban cho tôi niềm vui thì tôi xin tiết lộ:

- Chính nhờ cuộc gặp gỡ của tôi với Đức Chúa GIÊSU KITÔ trong cầu nguyện.

Và tôi có thể quả quyết với quý vị:

- Người lắng nghe và nghiêm chỉnh đáp mọi lời chúng ta nài van khẩn cầu. Vậy thì, chớ có làm nhảm xin bất cứ điều gì nhé!

... **"Ai làm hại được anh em, nếu anh em nhiệt thành làm điều thiện? Mà nếu anh em chịu khổ vì sống công**

chính, thì anh em thật có phúc! Đừng sợ những kẻ làm hại anh em và đừng xao xuyến. Đức Chúa KITÔ là Đấng Thánh, hãy tôn Người làm Chúa ngự trị trong lòng anh em. Hãy luôn luôn sẵn sàng trả lời cho bất cứ ai chất vấn về niềm hy vọng của anh em. Nhưng phải trả

lời cách hiền hòa và với sự kính trọng. Hãy giữ lương tâm ngay thẳng, khiến những kẻ phi báng anh em vì anh em ở ngay thẳng trong Đức Chúa KITÔ, thì chính họ phải xấu hổ vì những điều họ vu khống, bởi lẽ thà chịu khổ vì làm việc lành, nếu đó là ý của THIÊN CHÚA, còn hơn là vì làm điều ác" (1Phêrô 3, 13-17).

("Prier", l'aventure spirituelle, n.357, Décembre 2013, trang 7)

CẢM NGHIỆM HỒNG ÂN

Quà tặng Giáng Sinh Hãy tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh

BĂNG TÂM HOA ĐĂNG KHÔI – HOA NGUYÊN

Gáo xứ LỆ CẦN là một giáo xứ nghèo, nằm dọc theo quốc lộ 19, cách thành phố Pleiku 22km về hướng đông bắc, thuộc giáo hạt Mangyang (Dakdo), miền Pleiku, giáo phận Kontum. Giáo xứ Lệ Cần được thành lập vào thập niên 1960. Giáo xứ gồm một nhà thờ và một nhà nguyện cũ nát. Giáo dân đa phần là gốc từ các tỉnh Quảng Nam – Quảng Ngãi – Phú Yên – Bình Định lên lập nghiệp. Nông sản nổi tiếng của địa phương là KHOAI LANG rất ngon thơm, đã từng được xuất khẩu, nhưng bây giờ đã nhường chỗ cho TIÊU và CÀ PHÊ. Với giáo xứ LỆ CẦN, tôi có rất nhiều kỷ niệm khó quên trong những khóa huấn luyện huynh trưởng Thiếu Nhi Thánh Thể.

Để phát triển phong trào sùng kính LCTX tại các giáo xứ trong các giáo hạt miền Pleiku, cũng như hướng dẫn các cộng đoàn sinh hoạt đúng theo ý của giáo

quyền; được sự nhất trí của linh mục chính xứ Giuse HOÀNG HỮU CHI (Ofm) và Cộng đoàn dân Chúa giáo xứ Lệ Cần. Thứ sáu đầu tháng, ngày 04/01/2013, 50 thành viên của CĐ LCTX giáo hạt Pleiku đã đến sinh hoạt với hơn 200 giáo dân Lệ Cần bắt đầu từ 13g30 đến 16g30 trong bầu khí thân thương và tràn đầy hồng ân của Chúa (thông lệ của CĐ LCTX giáo hạt Pleiku là lần lượt sẽ đến sinh hoạt và chia sẻ với các giáo xứ đã có hoặc chưa có CĐ LCTX – một hình thức phát triển cộng đoàn).

Xe chưa dừng bánh mà tâm trí tôi bồi hồi tưởng nhớ đến những kỷ niệm thân thương của một giáo xứ nghèo với ban Chức việc năng nổ và các em thiếu nhi ngoan hiền đạo đức. Bước xuống xe, cảnh vật đập vào mắt tôi là một khoảng sân đất đá ngổn ngang, bên cạnh nhà thờ cũ nát là những bức tường được xây lên chưa tô da. Sau khi vào

chào thăm cha chính xứ và ban mục vụ, được biết ngài và giáo xứ đang xây dựng nhà thờ mới cho khang trang rộng rãi hơn, nhằm đáp ứng nhu cầu của giáo dân ngày một gia tăng. Tạ ơn Chúa! Ngay lúc đó, tôi có ý nghĩ "CĐ LCTX giáo hạt Pleiku phải trao tặng cho CĐ LCTX giáo xứ Lệ Cần một Linh tượng LCTX" như đã từng trao tặng cho các giáo xứ khác, để họ trưng bày trong ngôi thánh đường mới này, nhắc nhở cộng đoàn luôn biết sùng kính và cầu nguyện với LCTX.

Tôi ấp ủ ý tưởng này cho tới khi vào giờ sinh hoạt chung của cộng đoàn, tôi thăm tính: Những bức tượng trước được mua về từ nguồn tài trợ của các ân nhân; nhưng lần này, tôi muốn mỗi thành viên đóng góp một phần nhỏ bé của mình vào món quà tặng này; so với thời giá lúc bấy giờ thì mỗi người bỏ vào quỹ tiết kiệm chỉ 20.000đ. Trong giờ sinh hoạt, tôi trình bày ý tưởng này và được CĐ LCTX giáo hạt vui mừng chấp nhận. Tạ ơn Chúa! Lúc đó tâm hồn tôi cảm thấy thanh thản và vui sướng. Chúng tôi rời giáo xứ Lệ Cần trở về thành phố vào buổi chiều hoàng hôn tràn đầy hồng ân của Chúa.

Sau chuyến đi này, rất nhiều dự kiến nảy sinh trong tôi để mở

rộng LCTX đến tất cả các giáo xứ - giáo họ - giáo điểm - buôn làng trong miền Pleiku, nhất là món quà tặng cho giáo xứ Lệ Cần, luôn luôn thúc dục trong tâm thức tôi. Điều cấp thiết đối với tôi lúc này là làm thế nào để gửi tặng cho người anh em sắc tộc, mỗi gia đình một cuốn TIN MỪNG theo ngôn ngữ bản địa của họ như tiếng Bana, tiếng Jrai. Công việc chưa khởi động thì Chúa lại gửi cho tôi một món quà, quà tặng của Chúa rất đặc biệt - như Thánh Phaolô nói: "**Anh em hãy tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh**" (1Tx 5, 18). Số là trong chuyến đi thăm biển tại Quy Nhơn, tôi bị tai biến, bán thân bất toại; nhưng tôi không lo lắng, phiền não hay than thân trách phận, bởi tất cả mọi sự đến với tôi đều nằm trong bàn tay quan phòng của Chúa. Thế là tất cả công việc điều hành CĐ LCTX giáo hạt cũng như những dự kiến tương lai, tôi bàn giao lại cho ban điều hành mới. Suốt bốn tháng nằm liệt giường chăm cứu điều trị, Chúa soi sáng cho tôi nhận chân được con người thật của mình hơn; nhận chân được những việc mình đã làm và sẽ làm; nhận chân được những lời nói, những thái độ đối nhân xử thế, những suy tưởng, những

phương thức hành động đúng sai hay thiếu sót... Chúa đã giúp cho tôi có thêm nhiều kinh nghiệm để phụng sự Chúa, phục vụ cộng đoàn khi Chúa mời gọi. Chúa đã biến bệnh tật của tôi thành món quà vô cùng tuyệt hảo. Không tạ ơn Chúa mới là điều lạ. Nói thật lòng, ngay giờ phút tôi ghi lại những cảm tưởng này, tôi không biết phải tôn vinh, ngợi khen và cảm tạ Ngài thế nào cho xứng hợp.

Vào trung tuần tháng 8/2013, vô tình tôi gặp lại cha Giuse Hoàng Hữu Chi trong khóa huấn luyện huynh trưởng thiếu nhi của miền Pleiku, lúc này tôi đã đi lại được, tuy tay chân còn yếu. Trong lúc hàn huyên, cha Giuse cho biết nhà thờ xây dựng chưa xong và tượng LCTX chưa có. Một nỗi buồn xuất hiện trong tôi và những câu hỏi được đặt ra với ban đại diện mới là: Tại sao? Tại sao?... Và câu trả lời cũng sẽ là vì... vì...

Tâm tư tôi không ngừng suy nghĩ và thời gian cứ lặng lẽ trôi, cho tới ngày 01/12/2013, tôi nhận được thiệp mời tham dự lễ khánh thành nhà thờ mới ngày 14/12/2013 của cha Giuse và cộng đoàn giáo xứ Lệ Cần. Tôi hẹn gặp anh NHU, người bạn trong ban đại diện để tìm hiểu tình hình sinh hoạt của CĐ LCTX

giáo hạt... Điều tôi băn khoăn lo lắng là quà tặng cho giáo xứ Lệ Cần; gần trọn một năm mà ban đại diện không nhắc nhở và thực hiện như lời đã hứa. Qua người bạn, tôi được biết thứ sáu đầu tháng, ngày 06/12/2013 là ngày sinh hoạt tại giáo xứ Lệ Cần. Tôi tạ ơn Chúa! Vẫn còn thời gian, Chúa sẽ lo liệu cho chúng tôi; sau khi tìm hiểu, tôi quyết định cùng với CĐ LCTX giáo hạt tham dự ngày sinh hoạt tại giáo xứ LỆ Cần. *Và đây, QUÀ TẶNG GIÁNG SINH Chúa tặng cho tôi – cho cộng đoàn LCTX – cho giáo xứ Lệ Cần*

Thứ ba, ngày 03/12/2013, sau khi tham dự thánh lễ và buổi tọa đàm mừng kính thánh Phanxicô Xaviê – bổn mạng các xứ truyền giáo và cũng là ngày gia đình Phanxicô Xaviê của giáo phận Kontum; tôi đi bộ về nhà mà tâm trí cứ miên man với những ý tưởng tìm hướng giải quyết **món quà tặng** nói trên mà không mất lòng mọi người. Đang đi, tôi vô tình vấp phải nắp cống trên lề đường và ngã đập đầu xuống nền gạch, choáng váng khoảng 30 giây; khi tỉnh lại, tôi cảm thấy đau nhói ở mạn sườn và không thể đứng lên được; tôi giữ yên vị thế như vậy khoảng 2 phút mới đứng lên đón xe đi chụp hình, tôi bị rạn 2 xương

sườn. Ý tưởng đến với tôi lúc đó là: *"Tạ ơn Chúa! Chúa không muốn con tham dự ngày sinh hoạt với cộng đoàn tại giáo xứ Lệ Cần, con xin vâng, nhưng tâm hồn con vẫn âu lo – mọi sự con tin thác vào Lòng Chúa Thương Xót"*. Tôi về nhà bó thuốc nằm nghỉ và hẹn gặp lại anh Nhu; chúng tôi thảo luận, trao đổi những việc phải làm, những lời phải nói và hướng giải quyết để đạt được ước nguyện. Xong việc, tôi cảm thấy phần nào an tâm, nhưng vẫn rất lo lắng.

Sáng thứ sáu (06/12/2013, ngày sinh hoạt) thức dậy, tôi có một cảm giác lạ thường: Tâm - thần sáng khoái vui tươi, phấn khởi và tràn đầy sức sống của một ngày mới, như thời còn trai trẻ; đưa tay ấn nhẹ vào mạn sườn, không có gì - ấn mạnh hơn, cũng không có cảm giác gì là đau đớn. Quý vị có biết lúc đó tôi nghĩ gì không? – *Tôi tạ ơn Chúa! Và Chúa muốn tôi đi tham dự ngày sinh hoạt với cộng đoàn, Ngài chữa lành cho tôi* – Không dẫn đo, tôi chuẩn bị những dụng cụ cần thiết có thể hỗ trợ cho công việc của mình. Vui mừng quá, quên cả cơm trưa, tôi xách túi hành trang, đón xe tới địa điểm tập trung đúng 12 giờ.

Tôi là người lên xe đầu tiên và chọn ghế ngồi sát cạnh cửa lên xuống. Sở dĩ tôi chọn vị trí này vì chân tôi còn yếu, di chuyển ở những nơi chật chội hoặc khi lên xuống rất khó khăn, đồng thời cũng muốn gặp mặt để chào hỏi tất cả mọi người vì đã rất lâu tôi không đi sinh hoạt được.

Thật bất ngờ, trong chuyến xe này, Chúa cho tôi gặp lại một người quen đang định cư bên Mỹ, nay về thăm quê hương. Tôi và chị là bà con họ hàng rất xa, nhưng lại rất thân thiết. Hồi tưởng lại những sự việc Chúa đã thực hiện cho tôi, và trong tôi trỗi lên niềm tôn vinh - cảm tạ Chúa, cùng với niềm hy vọng tràn trề cho ước nguyện của mình đối với giáo xứ Lệ Cần: Phải tặng giáo xứ một Linh tượng LCTX.

Tới nơi, xuống xe, tất cả chúng tôi rất đổi vui mừng, giáo xứ Lệ Cần đã có thánh đường mới, khang trang, thoáng mát rộng rãi, có cả một dãy nhà giáo lý mới xây. Bên trong thánh đường, tất cả vị trí đã ổn định. Phía ngoài, chỉ còn thêm phần trang trí, tô vẽ nữa là hoàn tất; cảnh vật chung quanh thánh đường đang trong thời kỳ kiến tạo nên cũng chưa có gì nổi bật. Đi quanh một vòng và đưa mắt nhìn bao quát, thấy bà chị Việt

kiều đang nói chuyện với cha Giuse, tôi và anh Nhu cùng tiến vào chào, thăm hỏi cha và bà chị. Tôi vờ như bất ngờ gặp chị tại đây, tay bắt mặt mừng; hỏi thăm sức khỏe, tình trạng gia đình, công ăn việc làm... Như có Thánh Linh thúc đẩy, trước mặt cha Giuse và anh Nhu, tôi mạnh dạn trình bày với chị về quà tặng Linh tượng LCTX, mà cộng đoàn LCTX giáo hạt đã hứa với cha Giuse và cộng đoàn dân Chúa giáo xứ Lê Cần. Tôi xin chị giúp đỡ 2.200.000 đồng VN. Thoáng đầu, chị lưỡng lự. Chị hỏi lại:

- Tối 1.000 dollars cơ à!

Tôi cười và nói:

- Tội em lắm bà chị ơi! Chỉ có hơn 100 dollars thôi.

Chị nhăm tính, rồi vui vẻ:

- Được! Chị cho. Nhưng bây giờ chị không mang tiền theo, ngày mai lên nhà chị lấy.

Trước mặt cha Giuse và anh Nhu, tôi đáp lời chị:

- Chị là ân nhân của chúng em. Thay mặt CĐ LCTX giáo hạt Pleiku, em xin chân thành cảm ơn chị. Nguyên xin ân sủng của Lòng Chúa Thương Xót tuôn đổ tràn đầy trên chị và gia quyến. Nhưng không phải ngày mai, mà ngay tối nay, sẽ có người lên nhận, để ngày mai gởi vào

Saigon lấy tượng, chở về cho kịp ngày khánh thành nhà thờ, mừng Chúa Giáng Sinh – bà chị thân yêu của em nhé.

Mọi người cười nói vui vẻ, cùng nhau tiến vào thánh đường thực hiện giờ Chúa Thương Xót và hiệp dâng thánh lễ tạ ơn.

Từ lúc này cho tới khi kết thúc thánh lễ, lòng tôi tràn ngập niềm vui, một niềm cảm xúc trào dâng không thể đong – đo – cân – đếm và có những giọt nước mắt đã rơi. Dù ai nói gì thì nói..., tôi vẫn kiên định một niềm tin: Đây là một hồng ân Chúa tặng cho tôi, cho CĐ LCTX chúng tôi, cho giáo xứ Lê Cần.

Khi xâu chuỗi lại những sự việc này theo trình tự thời gian, tôi nhớ lại tính triết lý thần học của những mẫu chuyện trong tập sách "*Quyền năng của những tâm hồn biết ngợi ca*", của một nhà thần học nào đó mà tôi đã quên tên. Luật sống của những ai tin vào Chúa là hãy cảm tạ và ngợi ca Chúa vì tất cả mọi sự xảy đến cho mình. Cảm tạ Chúa mọi nơi, mọi lúc chắc chắn Ngài sẽ biến những bất trắc trên đường đời, thành những ơn lành mà Thánh Phaolô đã khuyên dạy chúng ta: **"Hãy tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh"**.

Yêu thương cho Người

Thanh Lan

Hạt Gia Định

Thực hiện lời dạy của Đức Giêsu: *"Con có bốn phận thi hành lòng thương xót đối với người lân cận của mình, bất cứ lúc nào và ở đâu, không được thoái thác hay tránh né, chữa mình... Những ai không thực hành việc gì cả thì kẻ ấy chẳng được ta thương xót vào ngày phán xét"* (Nhật ký Faustina). Ngày 4/1/2014, Cộng Đoàn LCTX Hạt Gia Định đã thực hiện chuyến đi tặng quà cho đồng bào nghèo, các em ở trại mồ côi, các bệnh nhân phong và người tàn tật ở các xã vùng sâu miền cao nguyên Kom Tum.

Chuyến từ thiện được thực hiện là nhờ các Anh Chị Em trong Cộng Đoàn LCTX Hạt. Mọi người, dù lương hay giáo đều cùng một lòng chung góp để bà con và các em mồ côi nơi vùng xa xôi có được những ngày Tết no lòng trong dịp Mừng Xuân mới.

Đoàn khởi hành lúc 8 giờ tối. Lương thực và thực phẩm mang theo gồm gạo 2700 kg, mì gói 200 thùng, nước tương 15 thùng, nước mắm 1600 chai, đường 170 kg, sữa Úc loại 1 lít 15 thùng, 30 bao quần áo, mền, mùng, bánh kẹo, chuối hạt, và tiền mặt. Tổng giá trị là 100 triệu đồng.

Xe đến Kon Tum lúc 14h. Thầy Huệ (hiệu trưởng trường Nguyễn Hữu Cảnh) đón và hướng dẫn đoàn. Trước tiên đến viếng Đức Mẹ Măng Đen, kế đến thăm Giáo Xứ Cha Hòa ở KONSEMBLŨ tặng quà, mùng mền, chuối hạt. Sau lời cảm ơn của Cha Xứ, đoàn tiếp tục đến thăm trại trẻ em mồ côi Vinh Sơn 6: có 93 em; Vinh Sơn 5: có 97 em thuộc xã ĐAKJOVA. Tại các nơi này, đoàn đã trao tặng quà, sữa, bánh kẹo. Từng gương mặt các em trông thật dễ thương, với ánh mắt ngây thơ thể hiện niềm vui khi có người đến thăm, an ủi. Nhìn những người dân với nét mặt hi vọng, họ đến thật sớm, sắp hàng chờ được nhận quà. Chúng tôi ai nấy đều cảm động khi tiếp xúc với họ. Của ít lòng nhiều, ân cần trao tận tay, với

nụ cười, Anh Chị Em chúng tôi gửi đến người nhận quà “Chúc ăn Tết vui vẻ nha”. Họ rất vui từ người lớn đến các em nhỏ.

Màn đêm bắt đầu buông dần, đoàn chúng tôi về đến Giáo Xứ MĂNGLA thuộc xã NGOKBAY, tặng 160 phần quà cho các hộ nghèo, bệnh cùi, tàn tật. Tôi nhớ lại cách đây hơn 2000 năm, Chúa đã chữa cho 10 người phong cùi. Tôi thầm cầu nguyện, xin LCTX xót thương những người đang mang chứng bệnh mà mọi người hầu như không dám đến gần. Xin Chúa cứu chữa, như năm xưa Chúa đã đi khắp nơi và chữa cho nhiều người bệnh hoạn tật nguyền. “Người đã mang lấy các tật nguyền của ta và gánh lấy các bệnh hoạn của ta” (Mt 8, 17).

Trời về đêm ở đây rất lạnh. Nếu so với cái lạnh của vùng cao nguyên thì những ngày lạnh của thành phố thật chẳng thấm vào đâu. Những bao quần áo, mùng mền chúng tôi mang theo hy vọng phần nào làm ấm tâm hồn những người con vùng cao nguyên, đồi núi.

Sáng sớm hôm sau, chúng tôi còn ghé thăm và tặng quà một số gia đình nghèo thuộc xã YCHIM, rồi mới trở về thành phố. Giờ thì xe chạy nhẹ hơn trước nhiều, nhưng trong lòng mỗi người chúng tôi còn đó những niềm vui, nỗi buồn đan xen, lẫn hình ảnh người dân sống nơi vùng sâu vùng xa vẫn còn nhiều khó khăn.

Chị Hạnh lên tiếng: Thôi, tất cả chúng ta dâng lên Thiên Chúa là Cha nhân lành thương xót, lo liệu, hi vọng ngày càng có nhiều bàn tay nhân ái gắn kết, mở rộng để từ trái tim đến trái tim gần nhau hơn.

Chị Hường nói: Giờ thì chúng ta cùng đọc kinh dâng lên Thiên Chúa là Cha lời Chúc Tụng Tạ Ơn. Nhớ đến thực tế và trải qua dặm đường dài, mở thêm tầm mắt, nhìn thấy đồi núi chập chùng thật hùng vĩ, thế mới biết công trình Thiên Chúa sáng tạo. Bài hát “Kinh hòa bình” của Thánh Phanxico được mọi người cùng cất cao giọng.

“Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người... Ôi Thần Linh Thánh Ái, xin mở rộng lòng con, xin thương ban xuống cho những ai lòng đầy thiện chí ơn An Bình!”.

Chiến đấu với cám dỗ

Lm. Giuse Đỗ Văn Thụy

HỘI THỪA SAI VIỆT NAM

(Phần 2)

2. Những việc phải làm trước khi, đang khi và sau khi bị cám dỗ.

A/ Trước khi bị cám dỗ.

a) Tỉnh thức.

Bây giờ chúng ta thử tìm hiểu xem linh hồn phải làm gì trước và sau khi bị cám dỗ. Chúa đã đưa ra cho chúng ta một chiến thuật căn bản để ngăn ngừa cám dỗ khi Người bảo các môn đệ: "tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi sa chước cám dỗ" (Mt 26, 41). Thức tỉnh và cầu nguyện cần thiết ngay cả trước khi cám dỗ xuất hiện.

Sự thức tỉnh cần thiết bởi vì ma quỷ không bao giờ từ bỏ chiếm đoạt linh hồn. Nếu đôi khi xem ra nó để chúng ta được bình an, là chỉ để trở lại tấn công lúc chúng ta ít ngờ tới. Chúng ta phải nhận thức trong thời gian được yên hàn là

trận chiến sẽ lại tái diễn và có thể với cường độ mạnh hơn trước. Vì thế, chúng ta phải tỉnh thức kéo bị đánh bất ngờ. Để được điều đó, chúng ta phải tránh dịp tội, lường trước những cuộc đột kích bất ngờ, thực hành khổ chế, xét mình riêng, thường xuyên nhắc lại quyết định không bao giờ phạm tội và tránh ở nhà rỗi.[4]

b) Cầu nguyện.

Nhưng cảnh giác thôi chưa đủ, để sống trong tình trạng ơn sung và chiến thắng cám dỗ cần phải có ơn trợ giúp hữu hiệu

của Chúa, các ơn này chỉ có thể nhận được nhờ cầu nguyện. Sự cảnh giác thận trọng nhất và những cố gắng nghiêm chỉnh nhất sẽ hoàn toàn vô hiệu nếu không có sự trợ giúp của ơn thánh. Trái lại, nếu có ơn Chúa chắc chắn sẽ chiến thắng. Thiên Chúa đã hứa với chúng ta rằng: Người sẽ ban cho chúng ta ơn thánh, nếu chúng ta cầu xin với đủ điều kiện cần thiết. Điều này chứng tỏ lời cầu nguyện sốt sắng quan trọng như thế nào. Chúa Kitô dạy chúng ta xin cùng Chúa Cha: "xin đừng để chúng con sa chước cám dỗ". Chúng ta cũng phải cầu khẩn Mẹ Maria, Đấng đã đạp đầu con rắn dưới gót chân trinh khiết của người. Và Thiên Thần bản mệnh của ta có nhiệm vụ chính là bảo vệ chúng ta chống lại những trận đột kích của ma quỷ, hãy năng chạy đến với Người.[5]

B/ Phải làm gì trong khi bị cám dỗ: kháng cự trực tiếp và kháng cự gián tiếp.

Trong khi cám dỗ, thái độ của linh hồn có thể được tóm tắt trong một từ quan trọng: kháng cự. Khi bị cám dỗ linh hồn giữ thế thụ động chưa đủ mà cần tích cực kháng cự. Sự kháng cự này có thể trực tiếp hay gián tiếp. Kháng cự trực tiếp và

đương đầu với chính cơn cám dỗ và chế ngự nó bằng cách làm ngược lại nhưng gì nó đưa ra. Chẳng hạn, nói tốt về một người khi bị cám dỗ chỉ trích họ, bổ thí cách quảng đại khi tính ích kỷ xúi ta từ chối, kéo dài giờ cầu nguyện khi ma quỷ xúi giục rút ngắn hay bỏ cầu nguyện. Nên kháng cự trực tiếp để chống lại bất kỳ cơn cám dỗ nào trừ những gì chống lại đức tin hay đức khiết tịnh như sẽ thấy sau.

Kháng cự gián tiếp là không tấn công cám dỗ, nhưng rút lui bằng cách nghĩ về vấn đề hoàn toàn khác. Đây là cách kháng cự được dùng trong những cám dỗ chống lại đức tin hay đức khiết tịnh vì, trong những trường hợp này, một cuộc tấn công trực tiếp sẽ rất có thể làm tăng cường độ của chính cám dỗ. Điều tốt nhất trong những trường hợp này là rèn luyện tinh thần mau lẹ nhưng bình tĩnh, để lôi cuốn các cơ năng nội tại của chúng ta, nhất là trí nhớ và trí tưởng tượng xa khỏi đối tượng của cám dỗ. Cũng hữu ích nếu có những cách giải trí hay hoạt động để lôi cuốn sự chú ý của ta trong lúc đó.

Đôi khi cám dỗ không biến mất ngay, và ma quỷ có thể tấn

công trở lại cách ngoan cố hơn, nhưng ta đừng mất can đảm. Sự khẳng khái cố chấp của ma quỷ là một trong những chứng cứ rõ ràng nhất là linh hồn đã không ngã gục trước cám dỗ. Linh hồn cần chống lại, nhưng luôn luôn phải có sự thanh thản và bình an nội tâm. Linh hồn không suy yếu chút nào, trái lại sẽ gặt hái được những sinh lực mới. Sau cùng, khi ma quỷ biết mình đã thua, nó sẽ để cho linh hồn bình an, nhất là khi nó thấy không thể làm xáo trộn sự bình an nội tâm của linh hồn. Sự mất bình tĩnh này, đôi khi là điều duy nhất ma quỷ muốn khi khơi dậy cơn cám dỗ.[6]

C/ Sau khi bị cám dỗ.

a) Nếu chắc chắn đã thắng cơn cám dỗ: hãy tạ ơn Chúa.

Bày tỏ những điều này cho vị linh hướng, hay cha giải tội cũng là điều hữu ích, nhất là những cám dỗ dai dẳng hoặc lặp đi lặp lại. Thiên Chúa thường ban thưởng cho cử chỉ khiêm nhường và đơn sơ này bằng sự trợ giúp mới và mãnh liệt. Những bậc thầy về đời sống thiêng liêng dạy: "Tỏ bày cám dỗ là đã thắng nó một nửa".

Nếu linh hồn chắc chắn mình đã chiến thắng, hãy nhớ đó là

nhờ ơn Chúa. Do đó, phải dâng lời tạ ơn và cầu xin ơn trợ giúp siêu nhiên cho những lần khác. Có thể nói ngắn gọn và đơn giản như trong lời cầu nguyện tắt sau đây: "Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa, xin tiếp tục nâng đỡ con trong mọi dịp nguy hiểm và xin thương xót con".[7]

b) Nếu sa ngã: đừng ngã lòng.

Nếu linh hồn đã sa ngã và không nghi ngờ về điều đó, thì đừng ngã lòng. Phải nhớ đến lòng thương xót vô cùng của Chúa và bài học của người con hoang đàng, rồi với lòng khiêm nhường và thống hối, hãy ném mình vào vòng tay Cha trên trời, xin Người tha thứ và quyết tâm nhờ sự trợ giúp của người sẽ không bao giờ phạm tội nữa. Nếu sa ngã trầm trọng, linh hồn không được thỏa mãn với hành động đơn giản là ăn năn tội cách trọn, nhưng phải đến với bí tích hoà giải và dùng kinh nghiệm phạm tội đáng buồn này để nỗ lực cảnh giác hơn và tăng cường lòng sốt mến Chúa để không tái phạm nữa.[8]

c) Nếu nghi ngờ: nên đợi khi bình tâm rồi mới xét lại.

Nếu linh hồn vẫn nghi ngờ không biết đã ưng thuận chưa

thì đừng tỉ mỉ xét mình một cách lo âu, vì điều này có thể khơi lại cơn cám dỗ và còn làm tăng nguy cơ sa ngã. Đôi khi tốt hơn là hãy để qua đi một thời gian, cho đến khi linh hồn được thư thái hơn rồi hãy xét lương tâm cẩn thận để biết đã phạm tội chưa. Trong bất cứ trường hợp nào, tốt hơn nên ăn năn tội cách trọn và bày tỏ cho vị giải tội vào lúc thuận tiện những gì đã xảy ra, thú nhận lỗi lầm của mình như có trước mặt Chúa.

Tuy nhiên, trong hoàn cảnh của những người rước lễ hằng ngày thì phải làm gì? Họ có được tiếp tục rước lễ cho đến ngày xưng tội không, ngay cả khi họ vẫn hoài nghi không biết đã chiều theo cám dỗ hay chưa?

Không thể có câu trả lời chung áp dụng cho mọi linh hồn và cho mọi trường hợp. Chẳng hạn, nếu linh hồn có thói quen tránh phạm tội hay nếu linh hồn có khuynh hướng bối rối, người đó nên tiếp tục rước lễ, đừng để ý đến những hoài nghi, và hãy ăn năn cách trọn về mọi tội đã phạm. Trái lại, nếu đó là tình trạng của linh hồn có thói quen phạm tội trọng, hay có lương tâm lỏng lẻo thiếu thận trọng, thì có thể đoán chừng rằng linh hồn đã chiều theo cám dỗ. Lúc đó, người ấy không được rước lễ nếu chưa xưng tội.[9]

(còn tiếp)

---

[4] Jordan Aumann, Spirirual Theology (thần học về đời sống tâm linh) tập I, p.252

[5] Jordan Aumann, Spirirual Theology (thần học về đời sống tâm linh) tập I, p.252

[6] Jordan Aumann, Spirirual Theology (thần học về đời sống tâm linh) tập I, p.253

[7] Jordan Aumann, Spirirual Theology (thần học về đời sống tâm linh) tập I, p.254

[8] Jordan Aumann, Spirirual Theology (thần học về đời sống tâm linh) tập I, p.254

[9] Jordan Aumann, Spirirual Theology (thần học về đời sống tâm linh) tập I, p.255

TIN TỨC – SINH HOẠT

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 02/2014 CỦA TGP & CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông Bà, Anh Chị Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX trong tháng 02/2014 tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN

- 1) Nhà thờ Tân Định:** Lúc 15 giờ các ngày thứ sáu hàng tuần
- Ngày 07/02. Chủ tế: **LM Giuse Nguyễn Phát Tài, GP Phú Cường**
  - Ngày 14/02. Chủ tế: **LM Giacôbê Phạm Văn Phượng, OP**
  - Ngày 21/02. Chủ tế: **LM Dòng Thánh Thể**
  - Ngày 28/02. Chủ tế: **LM Phanxicô Xaviê Bảo Lộc, Trưởng Ban Mục Vụ Đối thoại Liên tôn TGP, Giám Học Trung Tâm Mục Vụ.**

CÁC GIÁO HẠT

2) Nhà thờ Nguyễn Duy Khang, hạt Gia Định: Lúc 17 giờ 45 ngày 21/02/2014. Chủ tế: **LM Giuse Nguyễn Thế Mạnh.**

3) Nhà thờ Thánh Phaolô 3, hạt Tân Định: Ngày 02/1 (thứ năm đầu tháng). Chủ tế: **LM Phanxicô Xaviê Nguyễn Ngọc Thu.**

4) Nhà thờ Tân Hương, hạt Tân Sơn Nhì: Lúc 15 giờ ngày 07/1 (thứ ba đầu tháng). Chủ tế: **LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ.**

Trước các thánh lễ có lần chuỗi Mân Côi và chuỗi Kinh Thương Xót.

DANH SÁCH AN NHÂN GIÚP PHÁT TRIỂN CĐ LCTX TGP (THÁNG 12/2013)

HẠT XÓM MỚI	GIÁO XỨ
1/Phêrô NGUYỄN VĂN THỨC	Bắc Dũng
2/Têrêsa NGUYỄN THỊ RINH	Bắc Dũng
3/Anna ĐẶNG THỊ TIẾP	Bắc Dũng
4/Maria NGUYỄN THỊ QUẾ	Bắc Dũng

5/Augustinô NGUYỄN ĐÌNH TRUNG HIẾU	Hợp An
GIÁO PHẬN ĐÀ LẠT	
1/Augustinô PHẠM MINH TRUNG & Maria NGÔ THỊ MỸ HƯƠNG	Tân Hòa
HẠT HỌC MÔN	
1/Giuse NGUYỄN VĂN SÂM	Tân Mỹ
2/LH Đa Minh NGUYỄN HỮU TRÌNH	Tân Mỹ
3/Maria ĐẶNG TỔ NGA & Maria NGUYỄN ĐẶNG THỊ HỒNG ÂN	Tân Mỹ
4/Giuse VŨ VĂN THIẾU & Anna ĐỖ THỊ MẪU	Tân Mỹ
HẠT GÒ VẤP	
1/LH Marco ĐINH VĂN BA	Hạnh Thông Tây

Ban Chấp Hành CĐ LCTX TGP tp HCM xin chân thành cảm ơn và nguyện xin Thiên Chúa bảo bọc Quý Ân Nhân trong Lòng Thương Xót của Ngài.

DANH SÁCH ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP XÂY DỰNG ĐẠI CHỦNG VIỆN THÁNG 12/2013

Trong tháng 12/2013, CĐ LCTX TGP đã đóng góp xây dựng Đại chủng viện Thánh Giuse Sài Gòn tổng cộng 40.910.000\$:

HẠT XÓM MỚI	Đồng
1/CĐ LCTX GX Nữ Vương Hòa Bình	1.000.000
2/CĐ LCTX GX Lạng Sơn	1.000.000
3/CĐ LCTX GX An Nhơn	500.000
4/CĐ LCTX GX Hợp an	1.000.000
5/CĐ LCTX GX Bắc Dũng	400.000
6/CĐ LCTX GX Tử Đình	830.000
7/CĐ LCTX GX Lam Sơn	300.000
8/CĐ LCTX GX Tân Hưng	300.000
HẠT GIA ĐÌNH	
01/CĐ LCTX GX Hàng Xanh	1.000.000
02/CĐ LCTX GX Bình Hòa	700.000
03/CĐ LCTX GX Thánh Tịnh	1.000.000
04/CĐ LCTX GX Thanh Đa	710.000

05/CĐ LCTX GX Đức Mẹ Vô Nhiễm	500.000
06/CĐ LCTX GX Phú Hiền	900.000
07/CĐ LCTX GX Bình Lợi	500.000
08/CĐ LCTX GX Nguyễn Duy Khang	100.000
09/CĐ LCTX GX Hiến Linh	250.000
HẠT TÂN SƠN NHÌ	
1/CĐ LCTX GX Martin	500.000
2/CĐ LCTX GX Tân Hương	1.500.000
3/CĐ LCTX GX Nhân Hòa	500.000
HẠT THỦ ĐỨC	
1/CĐ LCTX GX Tam Hải (2 tháng)	2.000.000
HẠT TÂN ĐỊNH	
1/Chị Thịnh (BCH CĐ LCTX hạt Tân Định)	5.000.000
2/CĐ LCTX GX Vườn Xoài (2 tháng)	5.200.000
3/CĐ LCTX GX Tân Định	500.000
HẠT CHÍ HÒA	
1/Chị Bích (BCH CĐ LCTX GP)	2.000.000
HẠT HỒC MÔN	
1/CĐ LCTX GX Tân Mỹ	1.000.000
2/CĐ LCTX GX Lạc Quang	1.000.000
3/CĐ LCTX GX Chợ Cầu	730.000
HẠT GÒ VẤP	
1/CĐ LCTX GX Xóm Thuốc	3.000.000
2/CĐ LCTX GX Hòa Bình	500.000
3/Bà Vân (Phúc Kính GX thánh Giuse)	200.000
GIÁO PHẬN PHÚ CƯỜNG	
1/Chị Mônica Phạm Thị Kim Hương (GX Bình An)	5.000.000
THÁNH LỄ KÍNH LCTX TGP (Nhà thờ Tân Định)	
	1.290.000

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

ĐẠI CHỦNG VIỆN THÁNH GIUSE SÀI GÒN

Số 6 Tôn Đức Thắng, Q1, TP. HCM

ĐT: 08.39104818 – 08.38290109

ĐCV Thánh Giuse, ngày 05 tháng 01 năm 2014

THƯ CẢM TẠ

Đại chủng viện thánh Giuse đã nhận được:

50.000.000 đồng

(Năm mươi triệu đồng chẵn)

của

Cộng đoàn “Lòng Chúa Thương Xót”

Tổng giáo phận TP. HCM

đóng góp xây dựng Chủng viện Thánh Giuse – Sài Gòn

Chúng tôi xin hết lòng tri ân Quý Ân nhân.

Nguyện xin Lòng Thương xót của Chúa, qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria và Thánh cả Giuse ban cho Quý Ân Nhân Một Năm Mới - 2014 được Bình An, Sức Khỏe, nhiều Niềm Vui và Hạnh Phúc trong cuộc sống

T/M Ban Giám Đốc

A circular stamp with the text "ĐẠI CHỦNG VIỆN THÁNH GIUSE" and "TP. HCM" around the perimeter. A handwritten signature is written over the stamp.

Lm Gioakim Trần Văn Hương
Giám Đốc

DIỄN ĐÀN**TẾT Dân gian, TẾT Nhà đạo**Fx ĐỒ Công Minh

TẾT với người Việt Nam quả là thiêng liêng, cao quý. Có thể nói không một ai mang trong mình giòng máu Lạc Hồng lại không cảm thấy nôn nao khi những ngày cuối năm âm lịch đến, chờ mong một cái Tết. Không ai bảo ai, người người nghĩ về Tết, nhà nhà sửa soạn đón xuân sang. Người xa nhà luôn mong ngóng ngày sum họp. Dù có phải ăn tết xa quê nhưng lòng vẫn hướng về quê nhà. Ở đâu chẳng nữa vẫn nhớ về gia đình, nơi còn có những người thân trông đợi. Người Việt Nam ở nước ngoài, nhất là ở phương tây thì thật là thiệt thòi. Tết đến không được nghỉ, trẻ em vẫn đến trường, công chức vẫn phải đi làm. Chỉ những người hành nghề tự do như làm nails, buôn bán lẻ, may ra mới dám nghỉ tiệm một ngày mừng 1 tết. Còn hầu như Việt kiều phương Tây ăn tết sớm vào thứ bảy, Chúa nhật trước ngày tết (Vì được nghỉ). Nhân ngày tết, mời độc giả ôn lại ý nghĩa ngày tết của dân gian ta và cái tết của nhà Đạo mình.

1- Tết Dân gian: Tết Nguyên Đán, theo nhiều nhà nghiên cứu cho rằng: trước hết đó là Tết của gia đình, Tết của mọi nhà. Người Việt Nam có tục hằng năm mỗi khi Tết đến, dù làm bất cứ nghề gì, ở bất cứ nơi đâu, vẫn mong được trở về sum họp dưới mái ấm gia đình trong 3 ngày Tết, được khăn vái trước bàn thờ tổ tiên, nhìn lại ngôi nhà thờ, ngôi mộ, giếng nước, mảnh sân nhà, nơi mà gót chân một thời bé dại đã tung tăng và được sống lại với bao kỷ niệm đầy ắp yêu thương ở nơi mình cất tiếng chào đời. "*Về quê ăn Tết*", đó không phải là một khái niệm thông thường đi hay về, mà là một cuộc hành hương về nơi cội nguồn, mảnh đất chôn nhau cắt rốn.

Theo quan niệm của người Việt Nam, ngày Tết đầu xuân là ngày đoàn tụ, đoàn viên, mỗi quan hệ họ hàng làng xóm được mở rộng ra, ràng buộc lẫn nhau thành đạo lý chung cho cả xã hội: tình gia đình, tình thầy trò, con bệnh với thầy thuốc, ông

mai bà mỗi đã từng tác thành đôi lứa, bè bạn cố tri, con nợ và chủ nợ... Tết cũng là dịp "tính sổ" mọi hoạt động của một năm qua, liên hoan vui mừng chào đón một năm với hy vọng tốt lành cho cá nhân và cho cả cộng đồng. Nhưng rõ nét nhất là không khí chuẩn bị Tết của từng gia đình. Bước vào bất cứ nhà nào trong thời điểm những ngày 20 tháng Chạp trở đi, cũng có thể nhận thấy ngay không khí chuẩn bị Tết nhộn nhịp và khẩn trương, từ việc mua sắm, may mặc đến việc trang trí nhà cửa, chuẩn bị bánh trái, cỗ bàn, đón tiếp người thân ở xa về... Đối với các gia đình lớn, họ hàng đông, có quan hệ xã hội rộng, đông con cháu, dâu rể, thì công việc chuẩn bị càng phức tạp hơn. Nào là mua trữ lương thực, cải dưa, hành, kiệu, thịt heo gói giò, gạo nếp đậu xanh chuẩn bị gói bánh...

Ngày 23 tháng Chạp, theo tục lệ là ngày đưa ông Táo, nhà nào cũng làm một mâm cỗ gọi là "*Tiến ông bà Táo*" về chầu Trời. Ở ngoài Bắc vẫn còn giữ lệ thả cá chép ra sông với ý nghĩa là giúp phương tiện để các Ông bà Táo cưỡi về chầu trời. Cá càng to, càng mập chứng tỏ người thả có lòng thành cao.

Ngày 29, 30, sau khi nhà cửa đã chuẩn bị chu đáo, gia chủ sẽ đi tảo mộ, viếng nghĩa trang chăm sóc phần mộ gia tộc, mời đón Ông bà về ăn tết với con cháu, đoạn đi chợ tất niên để mua cây trái quen gọi là ngũ quả, ít chục bông hoa hay đôi chậu cảnh. Ngoài Bắc thì thường sắm hoa Đào, trong Nam chủ yếu là hoa Mai chưng Tết. Cha mẹ, người lớn trong gia đình thì chuẩn bị ít phong bao lì xì. Trưa hoặc chiều, mỗi nhà đều làm một mâm cỗ để dâng trên bàn thờ Tổ tiên và thắp hương kính cẩn mời Ông Bà về ăn Tết. Sau đó con cháu trong họ tộc ngồi chung với nhau ngày cuối năm, gẫm sự đời, nhớ về những vui buồn của một năm đã qua. Quãng độ chạp tối thì tiệc tàn, cả nhà chuẩn bị để đón giao thừa.

Đúng Giao thừa, chủ gia mặc đồ lễ trang trọng làm lễ tế THIÊN tại bàn thờ ngoài sân, hay sân thượng. Con cái cháu chắt cùng tạ ơn Trời sau một năm làm ăn, học tập, cầu mong một năm mới an lành. Sau lễ, có tục lệ đi Chùa cầu phúc, hái lộc đầu năm. (Sau giờ giao thừa đã tính là ngày đầu năm). Ngày mừng Một con cháu tập trung trong nhà chúc tuổi ông bà, cha mẹ, chúc nhau thêm một tuổi mới. Các ngày mừng Hai, mừng

Ba họ hàng đi thăm nhau, mở tiệc xuân đãi nhau cho tới hết mừng. Ngày nay cũng gọn lại, nhưng cũng phải mừng 6 hay mừng 8 cửa tiệm mới mở lại. Người người mới rục rịch trở lại cuộc sống đời thường.

2- Tết nhà Đạo: Sau Công Đồng Vaticanno II, Hội Thánh khuyến khích các Giáo hội địa phương hội nhập văn hóa dân tộc mình. Nhiều phong tục ăn tết của người Việt Nam Công Giáo được Phúc Âm hóa hay gọi tắt là Thánh hóa các ngày lễ hội của dân tộc. Tết đối với người Công Giáo Việt Nam là dịp để mỗi người tạ ơn Chúa, là dịp để nghĩ đến người khác. Ta sửa sang nhà cửa, quét dọn ngõ, phố, trang trí cây cảnh, dọn bàn thờ... trước hết là để tạ ơn, để làm vui lòng Chúa vì qua một năm vất vả, đây là lúc cả gia đình, họ hàng quây quần sum họp bên Chúa, bên nhau. Đây cũng là dịp con cháu bày tỏ lòng kính nhớ các tiên nhân đã khuất vì công lao các Ngài tạo dựng, xây đắp cho con cháu có ngày nay và cũng chính là lúc để nghĩ đến những người thân cận, những người sống chung quanh ta mỗi ngày. Làm đẹp nhà cửa là tạo niềm vui gửi đến bạn bè. Mời nhau miếng bánh, miếng mứt là bày tỏ sự trân trọng quý

mến nhau. Uống với nhau chén trà, ly rượu đầu xuân là mong cho nhau những điều may mắn phúc lộc, chứ đâu phải là ăn no nê, vì Tết nhà nào mà chẳng có bánh trái, thịt thà.

Người Công Giáo Việt Nam hiện nay cũng sắm tết đơn giản, ngày 23 không mang ý nghĩa ngày đưa ông Táo nhưng nhiều gia đình vẫn giữ tục lệ này để hòa chung với niềm vui của đồng bào mình "Giáo lương hòa hợp". Riêng những ngày cuối của một năm, phần lớn gia đình nào cũng xin lễ tạ ơn, cầu nguyện cho các Linh hồn tiên tổ. Những nơi còn nghĩa trang hầu như con cháu đều giữ tục lệ đi "Tảo Mộ", thắp hương, chưng hoa kiểng trước phần mộ và đọc kinh cầu nguyện cho các Ngài. Nếu các cụ đã được gửi Linh Cốt tại các giáo xứ thì những ngày cuối năm, ba ngày Tết luôn tập nập người đến cầu nguyện, xin các Ngài phù hộ độ trì. Nhiều người nguyện xin các bậc tổ tiên cùng về chung niềm vui xuân của con cháu. Chiều 30 tết, mọi gia đình cũng vẫn giữ lệ tổ chức cơm tất niên và chờ sau đó đi lễ Giao Thừa. Thường các xứ đạo tổ chức Lễ khoảng 21-22 giờ để người giáo dân đi lễ, tạ ơn, chúc tụng Chúa, Chúc xuân Cha xứ, cộng đoàn. Đặc biệt ít thập niên

gần đây, hầu hết các xứ đạo đều cho giáo dân hái Lộc Thánh. Đó là những câu trích Lời Chúa Trong Tân Ước làm định hướng cho cả một năm. Có cả một "Ngân hàng Lời Chúa" trên các trang mạng Công Giáo. Các cha xứ thường chọn ra một số Lời Chúa dạy làm chỉ nam cho từng gia đình hay từng cá nhân. Ví dụ: *"Anh em đừng cho ai đâu nào thì Cha trên Trời cũng đừng cho anh em đâu ấy – Hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em – Người bảo gì thì hãy làm theo - Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó vì nước trời là của họ"...*

Lễ đoạn, mọi người chia tay hẹn sáng mừng một đi lễ đầu năm, chúc tuổi cha xứ, chúc tuổi lẫn nhau rồi trở về nhà chuẩn bị đón giao thừa. Giao thừa với người Công Giáo là giây phút thiêng liêng, Cha mẹ, con cái ăn mặc đẹp tập họp trước bàn thờ Chúa, Gia tiên, đèn nến thắp sáng. Đúng 0 giờ (12 giờ đêm), Bố hay mẹ thắp hương dâng trước tòa Chúa, Đọc một đoạn Phúc Âm, suy niệm ít phút rồi nguyện 10 kinh kính mừng, kinh tạ ơn, kinh dâng Gia đình, xứ đạo, tổ quốc lên Thiên Chúa. Từng người thầm thì hay công khai dâng lời nguyện, xin Chúa chúc lành cho một năm mới và dâng những lời

nguyện ước. Thời gian cầu nguyện này diễn ra khoảng 15-30 phút. Sau đó gia đình ăn nhẹ rồi xin Chúa chúc lành nghỉ đêm để sáng mai, mừng tết mới.

Những ngày tết sau đó hòa chung niềm vui của cả dân tộc, người Công Giáo đến thăm nhau, mừng tuổi nhau với lời cầu chúc một năm mới an bình, hạnh phúc, luôn được Chúa ở cùng. Nhiều xứ đạo, các đoàn thể rủ nhau đi chúc tuổi quý cha, quý chức trong xứ và anh chị em hội viên. Không ít người rủ nhau đi mừng tuổi các Cha hưu dưỡng tại nhà hưu, đi thăm các Tu sĩ phục vụ cộng đoàn. Cũng có nhiều nhóm tổ chức đi hành hương Minh niên tại Bãi Dâu, Tà Pao, La Mã (Bến Tre), Trà Kiệu, La Vang kết hợp du lịch nghỉ ngơi.

Tết với người Việt Nam chúng ta có lẽ không bao giờ mất. Nước Việt còn thì Tết Việt còn. Tết với người Công Giáo còn mang ý nghĩa sâu xa hơn, vì Tết là tận hưởng niềm vui Chúa ban. Chúa là mùa xuân của nhân loại mà!

Xin Chúa luôn tỏ lòng thương xót cho con cái Người nơi trần gian, để khi được Chúa gọi về nước Người, tức là chúng con được hưởng mùa xuân vĩnh cửu trên nước Trời.

Những ngày cuối năm

Thảo Lam

Hạt Gia Định

Bé Hiền vừa đi học về và khoe với mẹ: con được cô giáo cho nghỉ học kể từ ngày mai, vì Tết sắp đến. Tôi nghe cháu nói với vẻ thích thú được nghỉ học cũng cảm thấy vui lây. Nhìn lên tấm lịch, chỉ còn mấy hôm nữa là thay tấm lịch mới, năm Giáp Ngọ.

Chiều hôm qua, từ nhà ga Hòa Hưng về, cô bé ở nhà trọ than: em đi từ 3 giờ sáng, xếp hàng mới mua được tấm vé về quê ăn Tết.

Tôi nghĩ đến những ngày cuối năm, nhất là những người buôn bán làm ăn, họ ngồi lại tính sổ, để thu những khoản nợ về, rồi sang năm mới, nếu có làm ăn nữa thì tính tiếp. Rộn ràng những ngày chuẩn bị Tết.

Mẹ tôi ngồi vo nếp, em gái dãi đậu, còn bố ngồi lau lá để gói bánh, riêng tôi lo dọn dẹp nhà cửa để chuẩn bị đón "Nàng Xuân".

* Vui xuân nhưng không quên nhiệm vụ.

5 giờ chiều, tôi rủ cô em cùng đi lễ. Thánh lễ chiều nay rất đông, hầu như người ta đến dự lễ để tạ ơn và cầu nguyện sang năm mới được Chúa ban nhiều Phúc Lành.

Liên tưởng đến những việc cuối năm cần làm, tôi thưa với Chúa: Lạy Chúa Giêsu là Đấng uy quyền toàn năng, Chúa đã tạo tác nên hình hài và cho con được hiện hữu trong bầu trời bao la rộng lớn này, không khí chúng con thở, với 4 mùa Xuân-Hạ-Thu-Đông, mặt trời xoay quanh trái đất phân định ngày và đêm, những thực phẩm chúng con dùng để nuôi dưỡng thân xác phần thể lý đều do chính Chúa lo liệu, và còn biết bao việc, Chúa sắp xếp để đời sống mỗi người chúng con được no ấm và bình an. Chúa biết rõ tâm can chúng con nghĩ gì, làm gì? Chúa quả là Đấng uy linh cao cả. Thế mà chúng con vô tình, thờ ơ, đối với Chúa quá tệ, chúng con chỉ biết nghĩ cho riêng mình, không quan tâm, để ý đến người khác, những người

Chúa gửi đến chúng con gặp hàng ngày và cũng không lưu tâm đến thờ kính, cảm tạ Chúa là Đấng đã tạo nên và luôn đồng hành chăm sóc, bảo vệ khi chúng con vấp ngã trên đường đời, hay lúc buồn phiền chán nản, Chúa an ủi, nâng dậy và bồng bế chúng con trên tay, vượt qua sóng gió giữa cuộc đời thăng trầm.

Như câu chuyện con được nghe vị Linh Mục kể trong ngày Tĩnh Tâm.

“Cậu bé theo cha về ở chung nhà với Dì, vì mẹ em không qua được con bạo bệnh nên đã chết. Hàng ngày sáng sớm cha lo đi làm kiếm tiền nuôi gia đình. Em ở nhà hết làm công việc dọn dẹp, giặt giũ, nấu ăn, tất bật suốt ngày, vậy mà nào có được yên. Dì kiếm chuyện lúc em sơ ý làm hư hỏng việc gì là la mắng em không tiếc lời. Cứ thế, ngày nọ qua ngày kia em âm thầm chịu đựng. Hai cha con cũng chẳng có thời giờ riêng tư để chia sẻ, vì cứ sáng sớm cha lo đi làm, tối mịt mới về đến nhà. Rồi theo thời gian sức khỏe cha ngày càng yếu dần, cha lâm bệnh nặng từ giã ra đi trong sự thương tiếc và hụt hẫng, còn lại một mình càng đau khổ và buồn nhiều hơn, em vẫn yên lặng gắng chịu. Dần dần thời gian cứ

nhẹ nhàng lặng lẽ trôi, tới ngày giỗ cha, bà con láng giềng xa gần đến đọc kinh, cầu cho linh hồn người quá cố, sau đó dùng cơm với gia đình, em lo việc dọn dẹp sạch sẽ, chu đáo, mọi việc xong xuôi, khách ra về.

* Dì kêu em lên và nói “Tưởng Ba mày chết rồi, mày về bên Nội ở? Sao chưa về Nội?”

- Cậu bé trả lời, nói trong nước mắt “Dạ con về Nội thì Dì ở với ai?” Nghe xong câu nói, Dì hết sức ngạc nhiên và nét mặt bỗng trầm xuống, Dì nói với giọng cảm động. Thật bây giờ Dì mới hiểu, con là người con có hiếu, biết quan tâm, nghĩ đến Dì, lo lắng cho sức khỏe, sợ Dì sớm tối đơn chiếc một mình, trông xúc động Dì ôm cậu bé vào lòng nói. “Con là đứa bé đáng thương nhất” Từ nay Dì không bận tâm suy nghĩ gì nữa. Dì coi con như con ruột của Dì.

Thế là kể từ ngày đó em được Dì chăm sóc tử tế, cho đi học và học thành tài, sau đó em cũng có được việc làm nên danh phận trong xã hội.

Tôi ngẫm nghĩ lời Chúa nói không sai “Tất cả những gì anh em muốn người ta làm cho mình, thì chính anh em cũng hãy làm cho người ta” (Mt 7, 12)

Mỗi ngày tôi được nghe và được đọc lời Chúa, kiểm điểm lại, thực tình tôi chưa sống như lời Chúa dạy.

- Tính bực mình, khó chịu vì còn có nhiều người họ không chiều theo ý tôi, không quan tâm giúp đỡ tôi, họ không sống hòa hợp với tôi.

- Tôi nghĩ lại cũng có nhiều người họ bực mình vì tôi, tôi vô tình không chịu nhìn lại mình để sửa chữa, vì vậy trong cuộc sống có nhiều mâu thuẫn vì cái tôi vẫn luôn ngự trị, rồi tôi trách người khác mà không bao giờ tự trách mình.

Lạy Chúa Giêsu, những ngày cuối năm cũng là dịp con phải nhìn lại mình để thay đổi, làm mới lại tâm hồn. Như cây mai

trước hiên nhà phải chịu “nắng sớm mưa chiều” hoặc khi trời giông bão vẫn lặng lẽ chấp nhận, và lá cũ rụng từ từ để cây đâm chồi trổ thêm lá non mới, tạo nên những bông hoa vàng lộng lẫy khoe sắc thắm. Xin Chúa biến đổi đời con, để trở nên khí cụ bình an của Chúa. Những ngày cuối năm cho con ngồi bình tâm suy nghĩ lại khi con muốn người ta làm điều ích lợi cho con, thì con phải hi sinh trước, dẹp bỏ cái “Tôi” là không để ma quỷ ngự trị, sai khiến, cám dỗ con, loại trừ tính ích kỷ, kiêu căng, phá bỏ hàng rào ngăn cách để gặp gỡ những người mà Chúa gửi đến ngang qua đời sống con gặp hàng ngày, biết quảng đại, yêu thương nâng đỡ nhau.

Năm cũ qua, năm mới đến
 Nhà nhà rộn ràng đón xuân sang
 Xuân khoe sắc thắm cành đào
 Mai khoe hé nhụy đến chào mùa xuân
 Tình yêu gắn kết xa gần
 Như mùa xuân gọi nở từng nụ hoa
 Cảm tạ Thiên Chúa là Cha
 Đã ban hạnh phúc nhà nhà an vui
 Gặp nhau trao một nụ cười
 Chúc mừng năm mới, chúc lời an khang!

Giáng Kiều của nhân loại

Inhaxiô Đăng Phúc Minh

Trận động đất kinh hoàng có cường độ lên tới 7, 3 độ Richter ở thủ đô Port-au-Prince, Haiti, một đất nước nghèo nhất ở Tây bán cầu vào ngày 12/01/2010 đã làm chết hơn hai trăm ngàn người. Con số người chết chưa ngừng ở đó. Người ta nói có thể lên tới nửa triệu người. Khoảng một triệu rưỡi người lâm vào cảnh màn trời chiếu đất, vì hơn 70% nhà cửa của thủ đô Port-au-Prince bị sập.

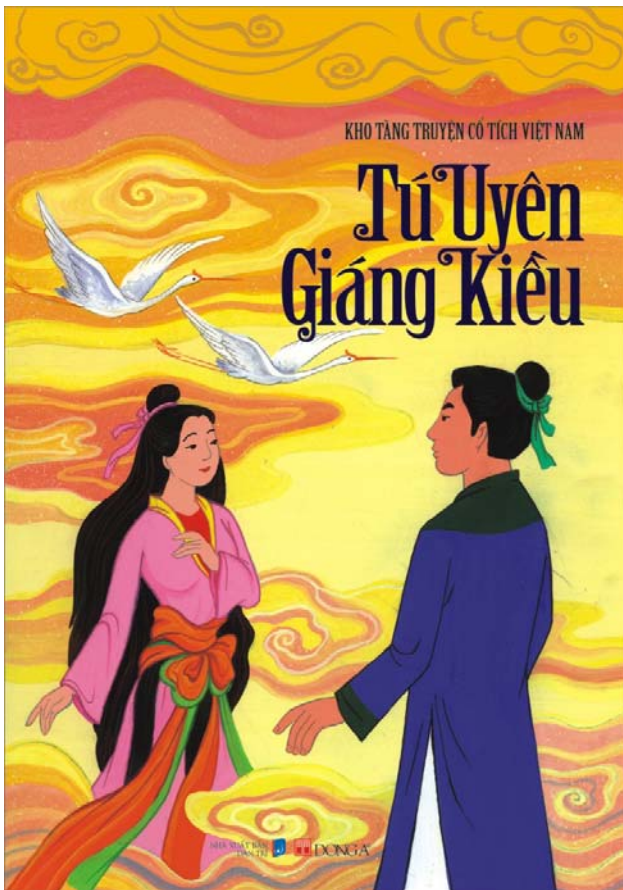
Có một điều kỳ lạ là sau hơn mười ngày xảy ra trận động đất, đoàn cứu hộ của Israel ngày 22/01/2010 đã tìm thấy hai người còn sống: Bà cụ Marie Carida Roman 84 tuổi, trên người có nhiều vết thương đã có dò; một thanh niên 21 tuổi có tên là Emmanuel Bucu. Anh cho biết đã phải uống nước tiểu của chính mình để sống. Tuy không có lương thực, nằm trong đống gạch đổ nát, nhưng không khí vẫn đến được với họ. Họ vẫn hít thở khí trời bình thường. Như thế, nếu thiếu lương thực con người còn có thể sống hơn mười ngày, nhưng nếu thiếu khí trời

dù chỉ trong vài phút, con người sẽ mất sự sống.

Qua thông tin báo chí, chúng ta thấy hàng năm ở đất nước ta có nhiều vụ chìm đò cướp đi sinh mạng của bao cháu học sinh trên đường đến trường, khi các cháu phải qua sông bằng những chiếc đò ngang ọp ẹp. Nhiều nơi, thậm chí không có đò mà còn phải đi bằng mảng bè tre, nứa hoặc đu dây. Một cây cầu bê tông vững chắc bắc qua sông vẫn là ước mơ nhiều đời của bao gia đình ở những bến đò nghèo khó, nơi vùng quê xa xôi tăm tối.

Nhưng ngay khi có những con tàu to lớn, vững chắc, hoành tráng, sang trọng thì vẫn có thể xảy ra thảm họa. Con tàu Titanic gặp nạn chìm xuống lòng Đại Tây Dương cướp đi sinh mạng hơn 1.500 du khách, vì họ đã không còn được hít thở khí trời.

Lịch sử ngành hàng hải có những trang thật hãi hùng còn ghi lại, chưa hết bàng hoàng: lúc 23 giờ 40 phút ngày 14/04/1912, tàu Titanic còn thơm mùi sơn, mới xuất xưởng,

lần đầu tiên đưa hơn 2000 du khách đi từ đất nước sương mù (Anh quốc) sang Bắc Mỹ đã va vào tảng băng trôi, hai giờ sau đó tàu chìm xuống đáy biển.

Con người cần làm việc vất vả, chạy trước chạy sau để có cơm ăn, áo mặc. Còn không khí được trời ban tặng nhưng không cho con người một cách hào phóng. Tất cả mọi người không phân biệt giàu nghèo, địa vị xã hội, từ nhà tỉ phú cho đến người ăn xin trên hè phố, từ bác nông dân chân lấm tay bùn ngày đêm trên đồng ruộng đến người có quyền cao chức trọng luôn có xe đưa đón đều hưởng không khí bình đẳng như nhau (100cm³ không khí có 21cm³ oxygen & 79cm³

nitrogen). Ngày nay có lẽ ở nông thôn hay chốn sơn khê không khí lại trong lành hơn thành thị, bởi lẽ ở đó ít bị ô nhiễm môi trường.

Như thế, bữa tiệc không khí mà nhân loại đang được hưởng quan trọng cần thiết biết chừng nào! Có bao giờ chúng ta tự hỏi bữa tiệc đó do ai ban tặng? Và đã tìm ra Đấng ban tặng để cảm tạ, để tri ân không?

Đặt câu hỏi trên tôi lại liên tưởng đến một chi tiết khá thú vị: *chàng Tú Uyên sinh nghi* trong câu truyện thơ nôm, khuyết danh, Bích Câu Kỳ Ngộ của Việt Nam. Trước năm 1975, Bích Câu Kỳ Ngộ được giảng dạy ở các trường Trung học Phổ thông. Bích Câu Kỳ Ngộ với 648 câu thơ lục bát đưa người đọc đến câu chuyện tình giữa chàng Tú Uyên, một thư sinh nghèo, mồ côi cha mẹ, nhưng rất lãng mạn với một tiên nữ tên là Giáng Kiều ở đất ngàn năm văn vật Hà Nội. Câu chuyện như sau: Chàng thư sinh Tú Uyên gặp một thiếu nữ tuyệt đẹp trong lần đi viễn cảnh chùa Ngọc Hồ. Chàng đi theo, rồi nàng biến mất khi đến Quảng Văn Đình, nay là cửa Nam Hà Nội. Về nhà, chàng tương tư, cầu mộng. Một ngày kia Tú Uyên mua được bức tranh người trong mộng rồi treo

ở thư phòng. Mỗi bữa ăn chàng dọn hai chén, hai đôi đũa, mời người trong tranh ra ăn. Một hôm khi ở trường về chàng thấy trên bàn đã có mâm cơm đang hoàng, chàng sinh nghi. Hôm sau đi học, chàng về bắt chợt, bắt gặp người trong tranh bước ra. Nàng tự xưng là Giáng Kiều, hai người kết duyên sinh được Chân Nhi, về sau chàng và nàng về trời để Chân Nhi ở lại trần gian.

Giả như Tú Uyên khi ở trường về thấy trên bàn đã có sẵn cơm canh:

“Một khi ra việc trường văn
Trở về đã thấy bát trên sẵn sàng
So xem phong vị khác thường
Mùi hoa sức nức, mùi hương ngọt ngào”

(Bích Câu Kỳ Ngộ)

Nếu chàng không hề sinh nghi, cho rằng tự nhiên mà có, đang đói bụng, cứ ăn đã thì chắc hẳn chẳng bao giờ gặp được Giáng Kiều. Nhưng Tú Uyên đã không tin tự nhiên mà có, chàng sinh nghi, bỏ công sức tìm hiểu cho ra lẽ, biết nguyên nhân, ai là người đã mang đến bữa ăn thịnh soạn “bát trên” cho chàng.

“Bếp trời sẵn đó hay sao?
Của đâu thấy lạ lòng nào chả nghi
Sáng mai cứ buổi ra đi
Liệu chừng thoát trở lại về thử coi”

(Bích Câu Kỳ Ngộ)

Suy nghĩ của chàng chính là suy nghĩ của người còn đủ lý trí bình thường. Cái gì cũng có nguyên nhân của nó. Chính vì thế mà chàng gặp được người trong mộng Giáng Kiều,

“Bỗng đâu thấy sự lạ đời
Trong tranh sao có bóng người vào ra
Nhân nhân mà liễu mặt hoa
Này người khi trước đâu mà đến đây”

(Bích Câu Kỳ Ngộ)

Không khí là một báu vật, nếu thiếu nó sự sống trên trái đất này không còn nữa. Không khí không phải con người làm ra, không phải của nước giàu viện trợ cho nước nghèo như vốn ODA, cũng không phải của tổ tiên để lại. Vậy thì không khí từ đâu mà có? Ta cũng suy nghĩ như Tú Uyên: "*Của đâu thấy lạ lòng nào chẳng nghi*". Suy nghĩ và tìm nguyên nhân chứ đừng nói tự nhiên mà có như một số người, ắt hẳn ta sẽ tìm được Giáng Kiều của nhân loại như Tú Uyên tìm được Giáng Kiều cho chàng.

Giáng Kiều của nhân loại chính là ông Trời, là Tạo Hòa, là

Thượng Đế, là Đấng toàn năng tạo dựng vũ trụ muôn loài. Tất cả đang vận hành trong một trật tự kỳ diệu mà khoa học đang cố gắng hé mở để đem lại hạnh phúc cho con người ngày một nhiều hơn. **Ngày nay trước vũ trụ bao la cùng với những điều kỳ diệu trong con người thì phần biết được của con người chỉ như chiếc lá trong rừng cây, như hạt cát trong sa mạc, như giọt nước giữa đại dương. Đúng như người xưa đã nhận định: càng biết nhiều bao nhiêu càng cảm thấy nhỏ bé bấy nhiêu.**

Chờ mong Chúa, mãi chờ mong,
Chờ mong nhân loại một lòng nhận ra,
Một Thiên Chúa, người là Cha,
Tạo dựng vũ trụ bao la muôn loài
Một Thiên Chúa, Vua đất trời,
Yêu thương nhân loại Ngôi Hai làm người

Chờ mong Chúa mãi chờ mong
Chờ mong nhân loại thật lòng thương nhau
Đừng gian dối, đừng oán thù
Đừng làm điều ác hiểm sâu hại người
Cùng nhau xây dựng nước trời
Ngay trần thế thấm tươi cuộc đời

"*Hồng ân Thiên Chúa bao la
Muôn đời con sẽ ngợi ca danh người*".

TRUYỀN GIÁO NGÀY NAY:

Làm sao tin Chúa mà vẫn không mất lòng mến Đức Phật?

Nguyễn Ngọc Phú Đa

Reeng... reeng... reeng...!!! "Alô! Tôi là... xin nghe!" - "Ồ, chào cậu, mình là Bản đây. Chiều mai rảnh không, mời ông bạn đi ăn cơm với gia đình mình nhé. Có chuyện rất cần bạn chia sẻ tâm tình". Tôi coi lịch và thấy không có gì cản trở, nên nhận lời. "Mai mình sẽ đến vào lúc 18h nha".

Đó là một cú điện thoại của một người bạn thân gọi đến từ Đồng Nai. Vợ chồng anh chị ở ngoài bắc, nhưng vào trong nam lập nghiệp làm ăn.

Đúng hẹn, tôi đến nhà anh bạn lúc 18h ngày hôm sau. Gặp tôi, vợ chồng anh bạn đón đả, tay bắt mặt mừng, mời tôi vào nhà uống nước. Sự thân thiện của anh chị vốn là bản chất đã có từ lâu. Tôi thấy quý anh chị và các cháu vì tính hồn nhiên, chân thành của họ. Ngồi một chút, anh nói với tôi:

"Bản có vợ chồng thẳng bạn cũng thân lắm, nhưng chỉ tội hơi buồn vì vợ nó là đạo Công Giáo, còn chồng lại theo đạo Phật. Ngày chúng nó lấy nhau làm phép chuẩn thô¹. Khi ấy, hai bên ai cũng đồng ý, nhưng khi có con rồi, các cháu cũng chuẩn bị đến tuổi đi học, nên 2 vợ chồng thấy lo. Lo là vì sau này không biết giáo dục các cháu theo tôn giáo nào! dựa vào giáo lý Đức Phật hay Chúa Giêsu để định hướng cho chúng nó, nên mỗi khi đụng đến vấn đề này, là vợ chồng cãi nhau. Mình là bạn thân với chúng nó, Bản thấy thế, nên cũng buồn. Lát nữa mình có mời vợ chồng nó đi ăn cùng, thấy thuận tiện, muốn thầy chia sẻ với vợ chồng nó một chút để làm sao cho chúng nó dung hòa, nếu không Bản nghi đồ vỡ lắm!"

---

¹ "PHÉP CHUẨN" là phép của giáo quyền chuẩn chức để được thành hôn với nhau, giữa một người đã chịu phép Rửa Tội và một người chưa được Rửa Tội. Tháo cởi luật trong một trường hợp riêng biệt.

Nhìn đồng hồ, tôi thấy 19h rồi, và thế là tôi cùng vợ chồng anh Bản chạy đến nơi chúng tôi sẽ ăn tối cùng nhau.

Vừa mới dựng xe xong, quay sang thì thấy vợ chồng anh đó cũng tới. Chúng tôi vào bàn ăn, và công việc đầu tiên là phần làm quen. Anh Bản lần lượt giới thiệu tôi với mọi người và ngược lại. Qua giới thiệu, chúng tôi tỏ vẻ thân thiện với nhau ngay từ giây phút ban đầu.

Sau đó, chúng tôi cùng nhau ăn cơm, và đến khoảng giữa bữa, vợ của anh bạn, chị Tuyết, chị là người Công Giáo, lấy anh Bình là người Phật Giáo. Vì biết tôi là thầy tu, nên chị chủ động gợi chuyện: *"Thưa thầy, con rất muốn chồng con phải theo đạo Công Giáo! Nhưng anh không chịu và ngược lại, anh cũng bắt con theo Phật Giáo! Thầy nghĩ sao và cho chúng con lời khuyên"*.

Tôi hỏi lại chị: *"Tại sao chị yêu cầu anh phải theo đạo Chúa?"*. Chị trả lời: *"Tại vì gia đình con theo Chúa từ nhiều đời nay rồi, với lại con thấy Chúa tốt lành quá, bỏ Ngài, con thấy có tội... và nhất là con sợ mất linh hồn lắm thầy ạ!"*.

Tôi quay sang hỏi anh: *"Anh Bình! Anh có muốn theo Chúa không?"*. Anh trả lời: *"Con làm sao theo được! Nhà con sùng Phật nhất làng đó! Bác bên bố và cậu bên mẹ là Hòa Thượng trụ trì những chùa lớn ở ngoài bắc. Còn em trai của con là sư thầy, đang trụ trì một chùa bên quận 8, gia đình con như thế, làm sao con có thể bỏ Đức Phật để đi theo Chúa được"*.

Nghe đến đây, tôi đáp lời: *"Anh ạ, tôi không bảo anh bỏ Đức Phật và đi theo Chúa đâu, chị đây cũng vậy thôi, nhưng có khi chị diễn tả hơi chân thành và đơn sơ, nên anh hiểu chưa đúng đấy thôi"*.

Lúc đó, anh hỏi lại tôi: *"Vậy theo thầy, con phải hiểu và làm thế nào?"*.

Tôi nói: *"Trước tiên, tôi thấy Đức Phật là một đấng rất đáng kính. Ngài đã dám chấp nhận từ bỏ con đường giàu sang nhung lụa chốn triều đình, và đã nhất quyết bỏ lại tất cả khi đã giác ngộ ra chân lý 'đời là bể khô' và ngài đã tìm ra con đường để giải thoát. Con đường ấy được thể hiện trong triết lý 'Tứ diệu đế', 'Thập nhị nhân duyên' và 'Bát chính đạo'. Qua đó, ngài cũng mời gọi mọi*

người đi theo con đường mà ngài đã tìm ra để đạt được hạnh phúc. Đức Phật thật tốt. Tuy nhiên, khi được học trò hỏi: 'Thưa thầy, Chân Lý ở đâu?' Ngài đã không tự nhận mình là Chân Lý, nhưng âm thầm chỉ tay lên Trời. Như vậy, ta hiểu, Đức Phật không tự coi mình là Chân Lý, mà Ngài đã chỉ lên Trời, Chân Lý ở trên đó! Ngài đóng vai trò là người dẫn đường để đưa người ta đến gần Ông Trời, gặp được Ông Trời và được ở với Ông Trời là Chân Lý tuyệt đối. Vì thế, với người Công Giáo chúng tôi rất mến Đức Phật, bởi vì ngài cũng như chúng tôi là tin Ông Trời, Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa. Tuy có nhiều cách gọi khác nhau, nhưng những tước hiệu đó, bên chúng tôi gọi Ngài qua một tên chung là Thiên Chúa".

Nghe đến đây anh tỏ vẻ đặc trí. Nhưng anh hỏi tiếp: "Bây giờ làm thế nào để con theo Chúa mà không bỏ Đức Phật? Bởi vì con thương và thấy tội Đức Phật quá. Con cũng thấy có một số người khi đã tin theo một tôn giáo khác, thì ngay lập tức, họ quay lưng lại với Đức Phật! Thậm chí, họ coi Đức Phật rất tầm thường, nếu không muốn nói là báng bổ ngài. Nếu mà thầy bắt con cũng như họ là con nhất quyết không theo đạo Chúa đâu!".

Tôi bảo anh: "Anh theo Chúa thì đúng rồi, bởi vì Chúa là Đấng dựng nên trời đất, muôn vật, muôn loài, trong đó có loài người và cũng có cả Đức Phật luôn. Anh theo Chúa thì được cả Chúa và cũng có luôn Đức Phật. Nhưng anh phải hiểu là Chúa thì chúng ta tôn thờ Ngài, bởi vì nhờ Ngài thì mọi sự mới hiện hữu trên trần gian này. Còn Đức Phật thì chúng ta tôn kính ngài như các bậc hiền nhân, như các thánh bên Công Giáo! Được chứ?".

Đến đây, tôi nhận thấy anh Bình tỏ vẻ hài lòng và thuận theo cách giải thích của tôi và có thiện cảm với đạo Công Giáo. Tôi nói thêm: "Nếu anh theo đạo Chúa, mà anh quay lưng với Đức Phật thì không thể được".

Bỗng nhiên, tôi nhớ lại trong buổi học về môn đối thoại liên tôn, cha giáo nói: "Anh em khi đến chùa, mình vẫn có thể thắp hương vái Đức Phật để tỏ lòng tôn kính ngài, vì điều này không ảnh hưởng gì đến niềm tin của ta, nhưng lại còn thể hiện nét đẹp rất nhân văn. Tuy nhiên, nếu vì hành vi thắp hương của ta cho Đức Phật mà gây hiểu lầm nơi những người chung quanh và ta ngầm hiểu là họ

ngĩ đây là hành vi tôn thờ Đức Phật thì không nên, vì chúng ta được phép tôn kính ngài chứ thờ là thờ một Thiên Chúa mà thôi”.

Rồi trong đầu tôi cũng hiện lên câu chuyện của cha Piô Ngô Phúc Hậu, một nhà truyền giáo nổi tiếng và rất thành công tại các tỉnh miền Tây Nam Bộ. Khi ấy, ngài cũng gặp phải trường hợp gần giống như vậy, đó là một bà cụ xin theo đạo Công Giáo, bà theo đạo Chúa vì thấy ông cha nói về Chúa hay quá, nhưng khi Rửa Tội xong, bà cứ buồn và thấy thương Đức Phật! Lúc đó bà hỏi cha Piô: *"Cha ơi, tôi theo đạo Phật từ nhỏ. Tôi thương Đức Phật quá. Bây giờ tôi theo Chúa, cha cho tôi giữ bàn thờ Đức Phật nha!"*. Cha Hậu đang trầm ngâm, thấy vậy, bà tiếp lời: *"Đức Phật tốt lắm ông cha ạ. Tôi thương ngài lắm"*. Sau đó cha Hậu đánh liều bảo bà: *"Bà cứ thương Đức Phật đi. Tôi cũng thương ngài nữa, nhưng mà Chúa thì để trong lòng kính, chỗ quan trọng, còn Đức Phật là hiền nhân thì để ở kế bên Chúa, thấp hơn Chúa, bà chịu không?"*. Bà vui mừng và sẵn sàng đón nhận đề nghị của Cha Hậu. Hôm sau, cha Hậu lên trình Đức Cha về sự việc này, Đức Cha nói: *"Được lắm! Cha có sáng kiến hay"²*. Cứ thế, dần dần người dân Miền Tây theo đạo Công Giáo khá đông, và ngày nay, họ sống hài hòa giữa các tôn giáo với nhau trong lối hiểu, trong cách nói, và trong việc tham gia những công ích chung³.

Thực vậy, Đức Kitô đã chết cho mọi người. Vì thế, *"... ta phải tin chắc rằng Chúa Thánh Thần hăng ban cho mọi người khả năng tham dự vào mầu nhiệm Vượt Qua theo một cách thức mà chỉ duy một mình Thiên Chúa biết"* (Gs 22e). Thần Khí sẽ đưa tất cả về với Đức Kitô, vì thế, mọi người đều có khả năng hướng về Đức Kitô⁴.

² Xc. Lm. Piô Ngô Phúc hậu, Nhật Ký Truyền Giáo, "Đức Phật Mến Yêu" truy cập ngày 14 tháng 11 năm 2013, trên:

<http://nguoisamarinhanhau.com/diendan/cac-bai-viet-cong-giao/nhat-ky-truyen-giao-duc-phat-men-yeu/>

³ Xc. ĐGM Stêphanô Tri Bửu Thiên khai mạc Hội ngộ Liên tôn 2013, truy cập ngày 14 tháng 11 năm 2013, trên:

<http://tgpsaigon.net/video/20131105/23754>

⁴ Một số nhà thần học nói về một yếu tố hiện sinh siêu nhiên (supematural existential), là một "yếu tố thuộc về Đức Kitô" (christic existential).

Quả thật, các đạo dẫn đến Đường là Đức Kitô, qua *"luật ghi khắc trong lương tâm"* (x. Rm 2, 15) cần phải được mọi người tôn trọng.

Mong thay ngày nay, với người Công Giáo, chúng ta cần có cái nhìn đối thoại hơn với Đạo Phật cũng như với các tôn giáo khác, cần hiểu đạo Phật và giáo lý của ngài, ta sẽ dễ dàng có một cái bắt tay thân thiện để cùng nhau thăng tiến đời sống tâm linh cho con người.

Tinh thần này cũng được Hội Đồng Giám Mục Việt Nam định hướng qua thư chung 2003, trong đó có đoạn viết: *"Thăm viếng thân hữu các thành viên tôn giáo bạn. Việc thăm viếng các thành viên tôn giáo bạn và nhất là thăm viếng các gia đình cũng như cá nhân ngoài công giáo là trình bày Phúc Âm một cách cụ thể. Thăm viếng để chúc mừng khi vui, an ủi khi buồn, nâng đỡ khi gặp hoạn nạn là những trang Phúc Âm sống động giúp anh chị em ngoài công giáo nhận rõ chân dung Chúa Giêsu Cứu Thế và hiểu biết đạo Chúa một cách chính xác hơn. Trao đổi với người ngoài công giáo về một đề tài chung. Từ đó, chúng ta nhận ra trong thời đại ngày nay, việc đối thoại có ý nghĩa rất quan trọng, sẽ dẫn đến thông cảm, hiểu biết và tôn trọng nhau hơn"⁵.*

Có được cái nhìn như thế, thì còn đâu trong tâm tưởng một thái độ kỳ thị, coi thường và quay lưng lại với nhau nữa.

Thật mong thay!

CHIA BUỒN

Được tin cụ bà Maria Nguyễn Thị Cúc ở giáo xứ Nhân Hòa, hạt Tân Sơn Nhì, là ân nhân của Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót hạt Tân Sơn Nhì, đã được Chúa gọi về lúc 13g50, ngày 30/12/2013, hưởng thọ 91 tuổi.

Cộng Đoàn LCTX hạt Tân Sơn Nhì xin chia buồn cùng gia đình. Nguyện xin Thiên Chúa cho linh hồn Maria sớm được hưởng Nhan Thánh Chúa.

⁵ Thư chung HHGM VN 2003, số 11

Chạnh lòng thương

Lm. Antôn NGUYỄN VĂN TIẾNG

CƠN ĐÓI VẬT CHẤT: Thế giới ngày nay xem ra có vẻ rất giàu có và sung túc. Nhưng, sự giàu có ấy lại không được phân phối đều nhau mà chỉ tập trung vào một số người, chiếm tỷ lệ rất thấp trong thế giới. Nhiều nước trên thế giới quá nghèo, và một số nước trên thế giới quá giàu. Ngay trong những nước giàu có, cũng có rất đông những người quá nghèo khổ. Sự nghèo khổ trước hết là thiếu lương thực. Bao giờ cũng vậy, lo cái ăn trước đã. Nếu ăn còn chưa no thì còn tha thiết gì đến mua sắm tiện nghi. Nên khi thiếu lương thực, thì đồng nghĩa với việc thiếu thốn tiện nghi, ngay cả những tiện nghi tối thiểu để sống xứng với phẩm giá con người.

Thiếu lương thực, sinh ra đủ thứ vấn đề, bệnh hoạn, thiếu thuốc men, những tệ nạn xã hội, chiến tranh, loạn lạc... Trong một thế giới mà con người tự hào là tiến bộ, chúng ta vẫn nghe chua xót làm sao những tin tức và hình ảnh thương tâm từ sự nghèo đói:

CƠN ĐÓI TÂM LINH: Cơn đói vật chất không hẳn đến từ việc thế giới thiếu lương thực, nhưng còn đến từ việc thế giới thiếu **Tình liên đới**. Vì thiếu tình liên đới, người ta **lạnh lùng**, không quan tâm đến nhau, mạnh ai nấy sống. Người thì quá sung túc giàu sang, kẻ thì quá cùng khổ hàn. Không có tấm lòng **đùm bọc lẫn nhau**. Không có sự **chia sẻ**. Thế nên, khi nghe ở đâu đó có một câu chuyện về lòng tốt, người ta chuyền tay nhau một cách trân trọng, nó trở nên bài học quý giá, "**hàng quý hiếm**", vì thời buổi này, lòng tốt quả thực rất "hiếm có"!

Thí dụ câu chuyện về cậu bé 9 tuổi ở Nhật trong trận thiên tai vừa qua, câu chuyện trở nên quá quen thuộc mà cư dân trên mạng ai ai cũng biết: "*Tối hôm qua tôi được phái tới một trường tiểu học phụ giúp hội tự trị ở đó phân phát thực phẩm cho những người bị nạn. Trong cái hàng rỗng rảnh những người xếp hàng, tôi chú ý đến một em nhỏ chừng 9 tuổi, trên người chỉ có chiếc áo thun và quần đùi. Trời rất lạnh mà em lại xếp hàng cuối cùng, tôi sợ đến lượt của em thì chắc chẳng còn thức ăn nên mới lại hỏi thăm.*

Em kể khi đang học ở trường trong giờ thể dục thì động đất và sóng thần đến, cha của em làm việc gần đó đã chạy đến trường, từ

ban công lầu 3 của trường em nhìn thấy chiếc xe và cha bị nước cuốn trôi, nhiều khả năng đã chết. Hỏi mẹ đâu, em nói nhà em nằm ngay bờ biển, mẹ và em em chắc cũng không chạy kịp. Thằng nhỏ quay người lau vội dòng nước mắt khi nghe hỏi đến thân nhân.

Nhìn thấy em nhỏ lạnh, tôi mới cởi cái áo khoác cảnh sát trùm lên người em nhỏ. Vô tình bao lương khô khẩu phần ăn tối của tôi bị rơi ra ngoài, tôi nhặt lên đưa cho em và nói: "Đợi tối phiên của con chắc hết thức ăn, khẩu phần của chú đó, chú ăn rồi, con ăn đi cho đỡ đói". Cậu bé nhận túi lương khô của tôi, khom người cảm ơn. Tôi tưởng em sẽ ăn ngấu nghiến ngay lúc đó nhưng không phải, cậu bé ôm bao lương khô đi thẳng lên chỗ những người đang phát thực phẩm và để bao lương khô vào thùng thực phẩm đang phân phát rồi lại quay lại xếp hàng.

Ngạc nhiên vô cùng, tôi hỏi tại sao con không ăn mà lại đem bỏ vào đó. Cậu bé trả lời: "Bởi vì còn có nhiều người chắc đói hơn con. Bỏ vào đó để các cô chú phát chung cho công bằng chú ạ".

Tôi nghe xong vội quay mặt đi chỗ khác khóc, để mọi người không nhìn thấy. Thật cảm động. Không ngờ một đứa nhỏ 9 tuổi mới học lớp 3 đã có thể dạy tôi một bài học làm người trong lúc khốn khó nhất. Một bài học vô cùng cảm động về sự hy sinh. Một dân tộc với những đứa trẻ 9 tuổi đã biết nhẫn nại, chịu gian khổ và chấp nhận hy sinh cho người khác chắc chắn là một dân tộc vĩ đại.

Đất nước này đang đứng ở trong những giờ phút nguy cấp nhất của sự điêu tàn, nhưng chắc chắn nó sẽ hồi sinh mạnh hơn nhờ những công dân biết hy sinh bản thân ngay từ tuổi niên thiếu".

Việc làm của cậu bé này làm tôi liên tưởng ngay đến em bé đã đóng góp phần ăn của mình trong phép lạ bánh hóa ra nhiều này.

Một trong các môn đệ là ông An-rê, anh ông Si-mon Phê-rô, thưa với Người: "Ở đây có một em bé có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng với ngần ấy người thì thấm vào đâu" (Ga 6, 9).

Con người không có tình liên đới vì con người thiếu Tình Thương.

Thiếu tình thương, lòng người trở nên trống vắng, cô đơn.

Sống trong cuộc đời, ai cũng có những hoàn cảnh khác nhau. Năm ngón tay ngắn dài, mỗi người mỗi số phận. Người ta cần hỗ trợ, đỡ nâng nhau. Không ai là một hòn đảo.

Mảnh đời nào cũng có sự yếu đuối và có sự mạnh mẽ, yêu và được yêu, thứ tha và được tha thứ. Mảnh đời nào cũng có ánh sáng và bóng tối, niềm tự hào và nỗi ân hận. Không ai là hoàn hảo.

Đối với bạn đọc yêu thích văn học, chắc có lần bạn hình dung sự cô đơn, lầm lũi một mình như "Lão bán cũ", là tên một câu chuyện ngắn của Ivo Andric, nhà văn Nam Tư, giải Nobel văn học 1961.

Thật đau khổ và lạc lõng biết bao khi "Thế giới đông người, nhưng... **chỉ thấy riêng ta!**". Mỗi mảnh đời, đều có những khoảng lặng riêng. Nên nhìn vào mảnh đời nào, cũng có thể "chạnh lòng thương"!

CHẠNH LÒNG THƯƠNG: Mọi người trên thế giới này đều đói. Thế giới đang đói Tình Thương. Con người chỉ no đủ, khi con người no đủ tình thương. Chỉ có Tình Thương mới lấp đầy mọi khoảng trống vật chất, tinh thần và tâm linh của con người. Chỉ khi nào con người khi nhìn vào tha nhân biết "**chạnh lòng thương**", và biết hành động vì yêu thương như Chúa Giêsu, con người mới thật sự "ấm no hạnh phúc".

*"Ra khỏi thuyền, Đức Giêsu trông thấy một đoàn người đông đảo thì **chạnh lòng thương**, và chữa lành các bệnh nhân của họ". (Mt 14, 14). "Đức Giêsu thấy một đám người rất đông thì **chạnh lòng thương** vì họ như đàn chiên không người chăn dắt" (Mc. 6, 34).*

*"Khi Đức Giêsu đến gần cửa thành, thì kìa người ta khiêng một người chết đi chôn, người này là con trai duy nhất, và mẹ anh ta lại là một bà góa. Trông thấy bà, Chúa **chạnh lòng thương** và nói: 'Bà đừng khóc nữa'. Rồi người lại gần, sờ vào quan tài. Các người khiêng dừng lại. Đức Giêsu nói: 'Này người thanh niên, tôi bảo anh: hãy trở dậy'. Người chết liền ngồi lên và bắt đầu nói. Đức Giêsu trao anh ta cho bà mẹ". (Lc.7.11-15)*

Thứ "ấm no hạnh phúc" không phải có được từ tranh giành, cẩu xé, cá lớn nuốt cá bé, chiếm đoạt, bạo lực chiến tranh như phần lớn thế giới hôm nay. Khi máu và nước mắt còn đổ vì hận thù, thì ấm no hạnh phúc chỉ là một thoáng mong manh vô nghĩa.

Chỉ có thứ "ấm no hạnh phúc" **vì đồng loại** và **cùng đồng loại** mới đem lại cho thế giới thứ ấm no hạnh phúc đích thực và bền vững trong Vương Quốc Vĩnh Hằng của Thiên Chúa.

"Khi ta đói các người cho ta ăn, Ta khát các người cho Ta uống, Ta trần truồng các người cho Ta mặc, Ta bệnh các người viếng thăm Ta". (Mt 25:35-36)

Lạy Chúa, Xin "cất khỏi lòng con quả tim bằng đá và ban cho nó một quả tim bằng thịt" (Ed 36,26). Một quả tim biết "**chạnh lòng thương**"- một tình thương như Thầy Giêsu. Amen.

KÍNH TẶNG CÂU ĐÓI NĂM GIÁP NGỌ ĐẾN CÁC GIA ĐÌNH CỘNG ĐOÀN.

Lm. Khuất Dũng sss

Gia Đình Hạnh Phúc Sinh Bông Trái
Xuân Mới Yêu Thương Nảy Hạt Mầm

Giáp Ngọ Chúc Mừng Phúc Lộc Thọ
Tân Niên Cầu Khẩn Xuân Khang An

CÂU ĐÓI KÍNH NHỚ TỔ TIÊN

Công Ôn Cha Mẹ Hằng Ghi Nhớ
Hiếu Nghĩa Cháu Con Chẳng Phai

Ân Nghĩa Sinh Thành Hơn Đỉnh Núi
Báo Đền Dưỡng Dục Tựa Nguồn Sông

CHUYỆN VUI NGÀY TẾT

Chúc tết Chúa

Tôma Đổ Lộc Sơn

Năm hết tết đến, các Thánh Việt Nam (Đa số là thánh tử đạo) trên Thiên đàng rủ nhau vào chúc tết Đức Chúa, dâng lên Đức Chúa chút quà mọn. Trước khi vào Thánh điện, các thánh bàn thảo với nhau: Chúc như thế nào? Dâng lên lễ vật gì?. Vì Thiên đàng là cõi phúc, là vĩnh cửu, là muôn muôn vật, đâu có thiếu gì?.

Sau khi thống nhất ý kiến, các thánh bước vào Thánh điện.

Được Đức Chúa cho phép, Thánh cao niên nhất tiến lên thưa;

Kính thưa Đức Chúa.

Hôm nay là ngày tết cổ truyền của dân tộc Việt Nam, chúng con vẫn giữ được truyền thống này như khi còn ở dương gian, Vậy, chúng con xin kính chúc Đức Chúa luôn vui tươi như hoa, và đây, chút quà mọn là niềm vui và nụ cười hàng ngày của chúng con, nhất là trong ngày chúng con tử đạo. Niềm vui và nụ cười của chúng con là có Đức Chúa ở cùng.

Đức Chúa tươi cười bảo: Các con chúc và tặng quà cho Cha như thế là phải lắm. Cha tuy sống ở Thiên đàng, nhưng vẫn đăm chiêu lo lắng cho những người còn ở dưới thế vì những suy nghĩ, tính toán, việc làm của họ. Điều này làm Cha kém vui.

Các con yêu quý, khi còn ở dương gian các con đã có cuộc sống tin yêu vào Cha, siêng năng làm việc, vui vẻ với mọi người, biết chia sẻ niềm vui ấy với những người chung quanh, mặc dù các con đang gặp nhiều gian lao thử thách. Vậy, các con hãy nói cho mọi người còn ở dương gian biết rằng: **Cha chúc phúc cho những ai biết tin thác vào Cha, biết vun đắp cho cuộc sống tốt đẹp, lạc quan yêu đời, biết chung chia niềm vui đến hết mọi người, để các con sẽ là những bông hoa tươi thắm trong vườn hoa của Cha, và để Cha không còn nỗi buồn nào.**

Các thánh đồng loạt vỗ tay: TẠ ƠN CHÚA.

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

Xung đột trong đời sống hôn nhân

Gioakim Trương Đình Giai

(Bài 2)

Mãi mãi vẫn là thế!

■ Đó cũng là tình trạng của đời sống hôn nhân ngày nay. Ở xa nhau, cách mặt nhau thì xem ra nhớ nhau, cảm thấy cô đơn trống vắng. Không sống được bởi vì bị lấy mất một phần của chính mình, xương thịt của chính mình, như Hàn Mặc Tử đã từng viết:

Người đi một nửa hồn tôi mất,
Một nửa hồn kia bỗng dại khờ.

■ Trước viễn cảnh đánh mất nửa kia của mình người ta buồn lắm. Thế nhưng, khi nửa ấy vẫn ở bên mình, liệu người ta có nhận ra đó là điều quý giá hay không? Hay đến khi gặp lại nhau, vui thỏa chưa được bao lâu, thì lại đụng độ, gây gổ, xích mích.

Phải chăng là số phận?

■ Phải chăng đó là số phận nghiệt ngã của con người. Do đâu vậy? Đó chính là hậu quả của nguyên tội. Con người nghĩ tự mình có thể mang lại hạnh phúc cho chính mình. Con người nghĩ kẻ khác chỉ là phương tiện để thoả mãn bản thân mình. Bao lâu con người còn nhận được sự thoả mãn mà kẻ khác mang đến cho mình con người còn vui thích, nhưng khi không được thoả mãn như ý mình con người lại hụt hẫng, trở mặt, thay vì nhận ra nguyên nhân sâu xa là do tính ích kỷ của mình, con người lại nghĩ là do người khác.

Xung đột đã có ngay từ đâu

■ Vào thời nguyên tổ, dĩ nhiên là đã có những xung đột, những đụng chạm, nhưng những điều này không hề có ý nghĩa tiêu cực. Chúng chỉ có nghĩa là giữa hai tính cách được tạo dựng khác nhau xảy ra những khác biệt, những đối nghịch có thể quản lý, và do đó có thể giải quyết một cách thỏa đáng.

■ Người nam và người nữ được tạo nên để lớn lên, tiến triển và triển nở bằng cách phong phú hóa chính mình một cách chính xác bằng sự khác biệt của họ. Dù khác biệt, họ bình đẳng, cùng một bản tính và cùng một nhân phẩm và bổ túc cho nhau.

Tội lỗi đồng phạm đã chia rẽ con người

■ Sau những thời điểm hạnh phúc, hiệp nhất trong việc chấp nhận những khác biệt và giới hạn của mỗi người, giữa cặp vợ chồng đầu tiên này nảy sinh sự bất hòa, sự tố cáo, sự bất đồng.

■ Nhà thần học Gérard Von Rad nói "*Lời bào chữa này của Adam là dấu hiệu của một sự hiệp thông từ nay bị cắt đứt giữa con người. Sự liên kết trong tội nơi đó họ đoàn kết với nhau trước Thiên Chúa là sự liên kết sau cùng mà họ từ chối nhìn nhận*".

■ Adam tố cáo và phản bội vợ mình. Tội lỗi đồng phạm đã không đoàn kết nhưng chia rẽ con người. Và sự chia rẽ lan đến hai đứa con của cặp vợ chồng này. Cain đã giết Abel.

Hỏa ngục là kẻ khác?

■ Phải chăng J.P Sartre có lý khi nói thế. Vậy để tránh hỏa ngục chẳng lẽ ta chấp nhận sống một mình ư? Được không? Dĩ nhiên là không!

■ Vì con người được tạo nên để sống với. Vì thế Kinh Thánh mới nói: Thiên Chúa tạo dựng con người là nam và nữ. Tự bản chất và kinh nghiệm cho ta thấy ta không thể sống một mình được. Vậy ta phải sống với kẻ khác. Điều tạo nên hỏa ngục đúng ra không phải là kẻ khác mà chính là sự từ chối tha tính, từ chối có một ai đó khác ta, không giống như ta mà ta phải phải tôn trọng, phải sống với phải chấp nhận như thế.

■ Lẽ ra thay vì loay hoay vất vả vì *cái tôi* của mình, ta phải xây dựng *cái chúng ta*.

Khác biệt và bất đồng từ đây mang mầm mống hủy hoại

■ Mỗi quan hệ giữa con người từ lúc ấy trở đi mang dấu vết của việc đánh mất khả năng quản lý khác biệt và bất đồng. Những khác biệt và bất đồng này tự khởi đầu mang tính xung đột, giờ đây mang một ý nghĩa hủy hoại.

■ Không biết phong phú hóa chính mình bởi những khác biệt của nhau và chấp nhận những đối nghịch như chuyện bình thường, con người gây đau khổ cho nhau.

Ảo tưởng hòa hợp trong hôn nhân

■ Người ta bị cám dỗ tin rằng do tự bản chất vợ chồng là nơi của sự tin tưởng, hòa đồng, là cảnh bình an giữa một xã hội xung đột. Việc hai người ở chung với nhau vì họ yêu nhau có những bất đồng xem ra không thể chấp nhận được. Vì họ nghĩ rằng họ không thể có bất đồng được, họ chối bỏ điều đó.

■ Họ có lợi hơn khi nhận ra những bất đồng và chấp nhận sự việc vợ chồng của họ phải chịu cùng những vấn đề tương quan như mọi nhóm khác. Họ không thể sống trong sự không tưởng vì điều đó bao hàm những nguy cơ.

Mơ một sự hòa hợp trường cửu là một điều không tưởng

■ Ta thường mơ đến một sự nhất trí hoàn hảo không thích đụng độ, ta thích không phải đối đầu, nhưng đó chỉ là một giấc mơ không thể có, một ảo tưởng.

■ Ta cần phải chấp nhận thực tại này, đương đầu với nó. Sự nhất trí, việc không có đối nghịch là một điều không tưởng, lý tưởng hóa, chứng tỏ một sự không hiểu biết về sự kiện, về thực tại.

■ Không tin thực tại của xung đột cũng là một thái độ bệnh hoạn, một hình thức cố lố bảo vệ chống lại việc chất vấn nền tảng của cuộc sống, chống lại yêu cầu của một sự tiến triển không ngừng mà cuộc sống bao hàm, và chống lại câu hỏi then chốt mà sự chết tạo nên.

- Tài liệu học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com

- Xin dùng chữ Unicode.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC**Thiên Chúa của Tình Yêu & đau khổ của con người****LM Đan Vinh – HHTM***(Tiếp theo và hết)***2) Thiên Chúa là tình yêu, vậy tại sao Ngài lại để xảy ra các tai ương, cùng những bất công nơi con người?**

a) Đây cũng là một điều rất khó hiểu đối với trí khôn của con người, vì một đàng chúng ta tin chắc Thiên Chúa là Đấng toàn năng và đầy lòng từ bi thương xót, nhưng đàng khác, thực tế chúng ta lại gặp thấy biết bao tai ương cùng những bất công nơi con người.

- Theo giáo lý công giáo thì đau khổ tai họa là hậu quả của tội lỗi: Đầu tiên, Thiên Chúa tạo dựng nên con người để họ được chia sẻ hạnh phúc trọn vẹn của Ngài. Nhưng để họ chứng tỏ mình xứng đáng được hưởng hạnh phúc ấy, Thiên Chúa đã thử thách lòng tin yêu của họ. Con người đã không vượt qua được thử thách khi lựa chọn làm điều xấu, cố tình lỗi lệnh Chúa truyền (Stk 2, 16–17; 3, 1–7), nên đã bị phạt bị mất tất cả những gì đang được hưởng: “Từ nay đàn bà sẽ phải đau đớn lúc sinh con... đàn ông phải lam lũ

vất vả, phải đổ mồ hôi để có bát cơm ăn, phải đau khổ và phải chết nữa” (Stk 3, 16–19). Từ đây, do hậu quả của tội tổ tông này, mà đau khổ đã lọt vào thế gian, và rồi các tội riêng của con người tiếp tục gây thêm đau khổ cho nhau.

- Nếu là những tai họa do loài người gây nên như: chiến tranh, giặc giã thì những tai họa ấy hoàn toàn do lỗi của con người chứ không phải do sự sắp đặt của Thiên Chúa. Loài người đã lạm dụng tự do để chọn lối sống tham lam ích kỷ, lợi dụng khoa học để chế tạo ra những thứ vũ khí giết người... gây ra biết bao đau khổ cho đồng loại. Thiên Chúa là tình yêu, không muốn cho con người bị đau khổ, nên đã biến những tai họa kia trở nên nguyên nhân đem lại hạnh phúc cho những kẻ biết phó thác cậy trông và đi theo con đường yêu thương của Đức Giêsu.

Trong thực tế, chúng ta thấy rằng: tai họa đến với người này lại có thể là may mắn đối với người khác: người bệnh tật thì

đau khổ nhưng lại là cơ hội cho giới y sĩ có việc làm, cũng như một cơ may giúp các nhà bác học phát minh ra những thứ thuốc mới hữu hiệu hơn. Hơn nữa, ngay trong cái khổ cũng có cái sướng và ngược lại cái sướng hôm nay có thể trở thành nguyên nhân gây đau khổ ngày mai. Chẳng hạn: một người nghèo khổ bỗng nhiên trúng số trở thành giàu có là sự may mắn. Nhưng nếu họ không khéo sử dụng thì sự giàu sang ấy có thể làm họ phạm tội, hoặc trở thành nguyên nhân khiến họ chịu đau khổ nhiều hơn. Từ đó cho thấy: đau khổ thực ra chỉ là tương đối, sống trên đời không ai hoàn toàn sướng và cũng không ai phải chịu đau khổ hoàn toàn. Điều quan trọng là người ta có biết chấp nhận hoàn cảnh và cố gắng vượt qua hay không. Chính điều này sẽ giúp họ luôn luôn bình an là nguồn hạnh phúc.

- Còn những tai họa thiên nhiên như động đất, bão lụt, mất mùa... đã gây ra cho loài người những hậu quả thảm khốc là kết quả của một thế giới tương đối, nhờ có con người mới dễ nhận biết Đấng hoàn hảo tuyệt đối và là cùng đích của vạn sự vạn vật là Thiên Chúa.

Những khuyết điểm của vũ trụ ấy là do Thiên Chúa cho xảy ra, để nhắc nhở con người: thế gian này nơi tạm gởi. Chỉ có thiên đàng đời sau mới là quê thật vĩnh cửu của chúng ta.

Hơn nữa, Thiên Chúa cũng cố ý sáng tạo nên vũ trụ có khuyết điểm để con người được vinh dự cộng tác với Ngài bằng cách dùng trí khôn Chúa ban hoàn tất những gì còn khuyết điểm nơi tạo vật. Có như thế, con người mới chứng tỏ sự cao quý của loài có trí khôn trỗi vượt trên mọi loài vật khác.

b) Tất cả những giải đáp nói trên cũng không đủ để làm thỏa mãn đối với những người gặp phải đau khổ nặng nề. Trong hoàn cảnh ấy, chỉ có Đức Tin mới giải quyết được vấn đề đau khổ. Vì tất cả những thử thách, đau khổ một phần là do Thiên Chúa để mưu ích cho phần rỗi đời đời của chúng ta.

Những đau khổ con người phải chịu còn giúp thanh luyện tâm hồn con người, giúp họ sớm trưởng thành, và có dịp lập công đền tội ngay ở đời này. Chính Chúa Giêsu đã nêu gương chịu đựng đau khổ cho con người: Người vô tội, nhưng đã tình nguyện chịu đau khổ và tự hiến mạng sống mình trên cây thập

giá vì chúng ta. Ngài đã đi bước trước và mời gọi chúng ta đi theo: “Nếu ai muốn theo thầy, hãy từ bỏ mình đi và vác thập

TÓM LẠI: Thiên Chúa thực sự là Tình Yêu và muốn chia sẻ hạnh phúc của Ngài cho chúng ta. Ngài tạo dựng nên con người để họ được thông phần hạnh phúc với Ngài. Nhưng có những người bị phạt muôn đời là hoàn toàn do sự cố chấp của họ. Cũng thế, ngay trên trần gian này, con người phải chịu đau khổ cũng là do lỗi ở con người.

giá mà theo Thầy” (Lc 9, 23). Từ đây, người tín hữu có thể tìm thấy niềm vui ngay trong những đau khổ họ chịu vì danh Chúa (x. TDCV 5, 41). Vì sự đau khổ làm cho họ nên giống Chúa hơn (x. Pl 3, 10).

Cũng từ ngày Chúa Giêsu làm gương can đảm chịu đau khổ, thì đối với những tâm hồn anh dũng theo Chúa, sự đau khổ đã trở nên nguồn sinh lực dồi dào và là điều kiện để được ơn cứu rỗi. Do đó, những người từ khi mới sinh đã bị thua thiệt đau khổ cũng không nên buồn rầu, than thân trách phận, vì cuộc đời con người không phải là tất cả, và chết không phải là hết. Những đau khổ họ chịu đời này vài ba chục năm có là gì khi so sánh với đời sống vĩnh cửu mai sau.

Tuy đau khổ là điều bất lợi về một phương diện, nhưng đau khổ cũng chỉ là tương đối, và nếu xét về phương diện khác thì đau khổ lại là một điều cần thiết để thanh luyện tâm hồn và giúp ta lập được nhiều công nghiệp ở đời này. Trong thực hành, mỗi khi gặp phải đau khổ, thay vì kêu trách Thiên Chúa, chúng ta hãy bình tĩnh giải quyết. Nếu đã cố gắng hết sức mà không thể thắng vượt trở ngại, chúng ta sẽ sẵn sàng đón nhận với một tinh thần phó thác cậy trông nơi Chúa Quan Phòng: Ngài luôn muốn làm điều lành cho ta. Chính thái độ can đảm ấy sẽ trở lên nguồn hạnh phúc cho ta đời này và đời sau.

HIỆP THÔNG CẦU NGUYÊN

Tháng 1/2014, có 659 ý xin Cộng đoàn hiệp thông gồm:

- Tạ ơn Ba Đấng 16 năm hôn phối của Vincentê và Maria, 10 năm hôn phối của Gioan và Maria và tạ ơn năm cũ.
- Xin bình an gia đình, bản thân và các cá nhân cho Maria, Maria Đào, Tôma, Giuse, Lucia và Giuse trong tù.
- Như ý nguyện xin.
- Xin ơn thánh hóa gia đình, bản thân và cá nhân Maria, 2 Phêrô, 2 Phaolô, Têrêsa, Đôminicô, CAVL, Maria Phượng và cho các con.
- Xin ơn ổn định và thánh hóa công ăn việc làm, việc làm thuận tiện như ý.
- Xin ơn chữa lành cho các bệnh nan y, cho các bệnh nhân, các cá nhân Anphôngsô, Anna Loan, Đaminh, Giacôbê Long, Giuse Cường, Giuse Cư, Gioan, 3Giuse, Giuse Dũng, Louis Marilac, Lucia Hiền, 5 Maria, Maria Liên, Maria Nga, Maria Quý, Maria Dung, Maria Trinh, Maria Lan, Phêrô Phúc, Têrêsa Phi, Têrêsa Tính, Têrêsa Loan, Thiên Ân, Vincentê Dũng, Phaolô, Phêrô và Phêrô Phúc và 6 người ngoại đạo
- Xin ơn hoán cải cho gia đình và cho cá nhân Anna Quy, Bernadô Tùng, 6 Giuse, Gioan Baotixita, 3 Phaolô, 2 Phêrô và cho các em và cho toàn thế giới.
- Xin lễ giỗ linh hồn linh mục Phêrô Hưởng, Anna, 2 Anê, Đôminicô, Hêrônimô, 3 Maria, 2Giuse, Gioan Baotixita và Phêrô.
- Cầu cho các linh hồn ông bà, cha mẹ tổ tiên.
- Cầu cho các linh hồn mồ côi.
- Cầu cho các thai nhi.
- Cầu cho linh hồn ngoại giáo.
- Cầu cho linh hồn các linh mục, tu sĩ.
- Cầu cho các linh hồn nơi luyện ngục.
- Cầu cho linh các linh hồn Anê, Anna, Anna Maria, Antôn, André, Antôn Thịnh, Agata, Angela De Medici, Anphôngsô, Augustinô, Batôlômêô, Cêcilia, Đaminh, Đôminicô, Éli, Elizabeth, Giacôbê, Gioan, Gioan Baotixita, Giêradô Alessi, Giuse, Henriette, Inê, Isave, Jean D'Arc, Longrinô, Lucia, Maria, Maria Phước, Matta, Matthêu, Micae, Têrêsa, Têrêsa Maria, Vincentê, Vitan, Phanxicô,

Phanxicô Xavie, Stêphanô Phaolô, Phêrô, Phanxicô, Phanxicô Xavie, Phaolô.

- Xin ơn tận hiến.
- Xin ơn hoán cải.
- Xin ơn bền đỗ cho Giuse.
- Xin cho những người tội lỗi biết ăn năn.
- Xin cho khỏi bệnh.
- Xin ơn ơn trả được nợ
- Xin cho gia đình bình an và thoát khỏi sự dữ.
- Xin cho gia đình hoà thuận thương yêu.
- Xin cho các con cháu ngoan ngoãn, học hành tấn tới.
- Xin cho ca mỗ được bình an.
- Xin cho Calv, Giuse Tính Phanxicô Thịnh và một người ngoại giáo có việc làm.
- Xin cho được Mẹ tròn con vuông.
- Xin cho Gioan Baotixita, Giuse trở về với Chúa và đoàn tụ với gia đình.
- Xin cho giấy tờ thuận lợi.
- Xin cho thi cử tốt đẹp.
- Xin cho Phêrô, Giacôbê Nghĩa bỏ nghiện.
- Xin cho được Mẹ tròn con vuông.
- Xin cho bán được nhà đất.
- Xin cho sớm mua được nhà.
- Xin cho đi đường bình an.
- Xin cho gia đình đoàn tụ.
- Xin cho gia đình bình an và thoát khỏi sự dữ.
- Xin cho nhà cửa được ổn định.
- Xin cho vượt qua những khó khăn hiện tại trong gia đình.
- Dung Trang và một gia đình xin cho vợ chồng xum họp trở lại.
- Hoàng Anh xin Chúa ban cho trả được nợ, công việc làm ăn được thuận lợi, mọi thành viên trong gia đình được dồi dào sức khỏe và luôn yêu thương nhau.
- **Câu cho các ân nhân còn sống cũng như qua đời đã giúp đỡ phát triển LCTX.**

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Cuộc đời là một sự lựa chọn giữa Thiên Chúa & tiền tài	02
✠ Sống Lời Chúa	05
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TĐ Thiên Chúa Giàu Lòng Xót Thương (B21)	13
✠ Bài học từ cuộc sống: Nếu chịu khổ...	17
✠ Cảm nghiệm hồng ân: Hãy tạ ơn Chúa...	20
✠ Yêu thương cho Người	25
✠ Chiến đấu với cám dỗ (P2)	27
✠ Tin tức & Sinh hoạt	31
✠ DIỄN ĐÀN	
◆ Tết dân gian – tết nhà đạo	35
◆ Những ngày cuối năm	39
◆ Giáng Kiêu của nhân loại	42
◆ Làm sao tin Chúa mà vẫn không mất lòng Đức Phật?	46
◆ Chạnh lòng thương	51
◆ Chúc tết Chúa	55
✠ Giáo dục Kitô giáo	
◆ Xung đột trong đời sống hôn nhân (Bài 2)	56
✠ Giải đáp thắc mắc	
◆ Thiên Chúa của Tình Yêu & đau khổ của con người (tt)	59
✠ HIỆP THÔNG CẦU NGUYỆN	62